

درمان پاک

گاهنامه گروه ایرانیان مخالف آزمایش روی حیوانات

سال نخست، شماره نخست، تابستان ۱۳۹۱

www.NoAnimalTesting.ir

Say 'NO!' to Animal Tests

درمان‌پاک

گاهنامه گروه ایرانیان مخالف آزمایش روی حیوانات
سال نخست، شماره نخست، تابستان ۱۳۹۱

فهرست

- ۴..... دیباچه
- ۶..... شبکه بین‌المللی آموزش با شفقت InterNICHE
- ۸..... چه چیز اشتباهی در کالبدشکافی و زنده شکافی حیوانات وجود دارد؟
- ۹..... فاتحان فضایی و انسان‌های آزمایشگاهی!
- ۱۰..... آزمایش روی حیوانات روشی کهنه، منسوخ و غیرانسانی
- ۱۴..... نقدی بر روش علمی آزمایشگران حیوانی
- ۱۶..... زندگی نامه‌ی بری هورن Barry Horne
- ۲۲..... معرفی گروه ایرانیان مخالف آزمایش روی حیوانات
- ۲۴..... نجات ۹ قلاده سگ از دانشگاه آزاد اسلامی واحد تحقیقات
- ۲۶..... اصلاً چرا آزمایش روی حیوانات اینقدر رایج شد؟
- ۲۹..... پیامدهای زنده شکافی حیوانات
- ۳۰..... چگونه باید بدون حیوانات سرطان را درمان کنیم؟
- ۳۲..... آیا داروها بدون اینکه ابتدا روی حیوانات آزمایش شوند قابل اطمینان خواهند بود؟
- ۳۶..... ابزارهای جایگزین Alternatives

• شورای بررسی و گزینش علمی: حامد صوفی، امین حمزه نیان

• همکاران این شماره: دکتر زرین آذر، دکتر سپهر شفیعی زاده، دکتر رامک روشنائی، دکتر کیارش آرامش، حامد بابا مرادی، امین حمزه نیان، کیمیا جانفدا، فاطمه ن. آرتا ایرانی

• طراح گرافیک: آرش مدرس

www.noanimaltesting.ir

وارد بازارهای کره‌ی ایکس گردیده و این چرخه به کمک تبلیغات وسیع و دامنه‌دار ادامه پیدا خواهد کرد.

احتمالاً در ابتدا توسط تعدادی از ساکنان کره‌ی ایکس اعتراضاتی به این عمل کمپانی‌های بزرگ آن سیاره صورت خواهد گرفت. هرچند پس از چندی، در یکی دو نسل بعد با فراموش شدن چگونگی آغاز این پروسه، به کمک تبلیغات دامنه‌دار، با غلبه‌ی عادت و از دست رفتن حساسیت به وضع موجود، اسارت انسانها و آزمایش بر روی آنان بصورت یکی از ارگانه‌های اجتماعی پابرجا، عادی، ناگزیر و غیرقابل اجتناب چنان در جامعه ریشه خواهد دوانید که حیات جامعه و سلامتی ساکنان کره‌ی ایکس بدون آن امکان ناپذیر تلقی خواهد گردید.

این است آنچه که واقعیت آزمایش بر روی حیوانات را می‌سازد. نیازی به این نیست که ثابت کنیم آزمایشات پزشکی بر روی حیوانات غیراخلاقی است. اینرا هر کس که از وضعیت و چگونگی انجام این آزمایشات و شکنجه و آزاری که در این رابطه به حیوانات وارد می‌شود آگاه باشد خواهد پذیرفت. اینرا هر کس که به حق طبیعی حیات برای هر موجود زنده در طبیعت باور داشته باشد قبول خواهد کرد.

نیازی به این نیز نیست که ثابت کنیم که علیرغم تشابهات فراوان، فیزیولوژی و کارکرد بدن انسان با سایر حیوانات متفاوت است و به همین دلیل انسان انسان است و میمون میمون و سگ سگ.

تفاوت فیزیولوژیک نه تنها در بین انواع و گونه‌های حیوانی بلکه در میان افراد یک گونه، در میان افراد یک خانواده، و حتی در یک فرد مشخص در زمانهای مختلف و مقاطع مختلف نیز به نحو چشمگیری موجود است.

به دلیل همین تفاوت فیزیولوژیک است که پس از چندین دهه آزمایش بر روی شمپانزه‌ها که نزدیکترین خویشاوندان انسان

تصور کنید که ساکنان یکی از کرات آسمانی مثلاً سیاره ایکس که از نظر تکنولوژی از ما پیشرفته‌تر می‌باشد به کره‌ی زمین آمده و چون بواسطه‌ی تکنولوژی برتر قدرت غلبه بر ما را دارند تعدادی از انسانها را از خانه و محل زندگی طبیعی خود جدا نموده به اسارت و برای انجام آزمایشات مختلف نزد خود نگه دارند و در پروسه‌ی انجام این آزمایشات ناگزیر ما را در شرایط نامطلوب و بعضاً شکنجه‌آور جسمی و روحی قرار دهند. شکممان را بدرند، برمغزمان الکتروود فرو کرده شوک الکتریکی مان دهند، دست و پیمان را بشکنند، چشممان را کور کنند، در گرسنگی و بی‌آبی نگاهمان دارند و ما را به امراضی که بصورت طبیعی از آن ما نیستند دچار نمایند. همه و همه البته برای اینکه پروسه‌ی بیماری، تأثیر حالات مختلف بیولوژیک بر بدن و درمان جراحات وارده را کشف کنند.

طبعاً اگر این موجودات دلیل اسارت و شکنجه و آزمایش بر روی ما انسانها را کنجکاوی در مورد شناخت موجودی به نام بشر اعلام کنند. شاید عملشان بتواند برای برخی قابل توجیه باشد. حال آنکه اگر این موجودات دلیل اسارت و آزمایشات روی انسانها را بدست آوردن اطلاعات در مورد خود و سلامتی خود اعلام کنند بدون شک بر آنها بشدت خواهیم خندید. زیرا که آزمایش روی انسانها می‌تواند در مورد انسانها اطلاعات بدست دهند و نه در مورد ساکنان کره‌ی ایکس.

حال فرض کنید که مخارج این سفر اکتشافی به کره‌ی زمین از طرف یکی دو کمپانی بزرگ و قدرتمند سیاره‌ی ایکس و به قصد بهره‌برداری احتمالی مالی تأمین گردیده. آنگاه است که نه تنها اسارت انسانها و آزمایش روی آنها توجیه گردیده بلکه برای پیشبرد علم پزشکی و ساکنان کره‌ی ایکس ضروری نیز اعلام می‌گردد. و در این رابطه، محصولات حاصله از آزمایشات انسانی برای فروش

می‌باشند و با صرف سرمایه‌های هنگفت مالی و جانی هیچیک از هشتاد و چند واکسن از میان صدها واکسنی که گفته می‌شد برای جلوگیری از بیماری ایدز و هیپاتیت C در شمپانزه‌ها تأثیرات مثبت داشته‌اند در انسان کارگر نیفتاده است.

براستی که اگر این سرمایه و این همه وقت و انرژی صرف راه‌های دیگر جز استفاده از حیوانات می‌شد چه بسا که امروز از نظر مقابله با این بیماریها در جای دیگری ایستاده بودیم.

پس اگر باور داریم که آزمایش روی حیوانات غیراخلاقی بوده و در اثر تجربه نیز دریافته‌ایم که بواسطه اختلافات غیرقابل انکار بین حیوانات و انسان آزمایشات پزشکی بر روی حیوانات با وجود صرف انرژی فکری و مالی فراوان در بسیاری از موارد بی‌نتیجه و در دیگر موارد حتی خطرناک نیز بوده است و امروزه با پیشرفت تکنولوژی روشهای جایگزین سالم‌تر، بی‌خطرتر و صرفه‌جویانه‌تری وجود دارند چرا این ارگان اجتماعی همچنان تبلیغ گردیده در برابر موج روشهای نوین به مقاومت و پایداری ادامه می‌دهد؟

به همان دلیل که با اینکه می‌دانیم که جای پای حرکت امروزین بشر بر کروی زمین اثری مخرب و ماندگار باقی گذارده و می‌گذارد همچنان به همان حرکت ادامه داده همان روش زندگی و تکنولوژی مخربی که حیات این کره را به مخاطره انداخته را دنبال می‌کنیم. به همان دلیل که با اینکه می‌دانیم بخش اعظم بیماریهایی که امروزه بشر با آن دست در گریبان است نه با مصرف دارو بلکه با تغییر نوع تغذیه و شرایط زندگی و با هزینه‌ی ناچیز قابل پیشگیری و درمان است. هنوز هم به جای گسترش این دانش در میان مردم با بر باد دادن هزینه‌های هنگفت و صرف انرژی بیهوده به دنبال دارو و درمان در آزمایشگاه‌ها می‌گردیم.

آزمایشات پزشکی - دارویی روی حیوانات یک صنعت چند

بلیونی با بهره‌های نجومی است. سیستم پزشکی مدرن که تجویز دارو و در نتیجه آزمایش بر روی حیوانات از اصول اساسی زیست آن می‌باشد متشکل از شرکتهای چند ملیتی داروسازی، مؤسسه‌های عظیم بیمه‌های درمانی، کمپانی‌های بزرگ تولید تکنولوژی‌های وابسته و ارتشی از مراکز آکادمیک، آموزشی و درمانی می‌باشد. آنچه که ثابت و برقرار است خود را تنها راه حل موجود دانسته و می‌نمایاند. آنچه ثابت و برقرار است در برابر تغییر به مقاومت برخاسته و می‌خیزد... حال آنکه تغییر گریز ناپذیر است.

در تاریخ چند میلیون ساله‌ی زیست و حرکت بشر بر این کروی خاکی استفاده‌ی منظم و همه‌گیر حیوانات در آزمایشات پزشکی به تاریخ کوتاه دویست ساله‌ی طب مدرن باز می‌گردد. این تجربه‌ی کوتاه بینانه، دردناک و غیرانسانی، این اشتباه بزرگ بشر در شکنجه و نابودی این جانهای مهربان و این چهره‌های شگفت آفرینش که در شبکه‌ی گسترده‌ی طبیعت حیات ما به حیات آنها و حیات آنها به حیات ما وابسته است ازلی نبوده و ابدی نیز نخواهد بود.

نیاز به تغییر و گلایه‌های آنها در ارکان اجتماعی و در اندیشه و برداشت بشر از حرکت و ارتباط خود با دیگر اشکال حیات در این کروی خاکی و دیگر کرات شاهدیم.

از شما خواننده‌ی گرامی نیز دعوت می‌کنیم که با ما پیشگامان و پایه‌گزاران ایرانی جنبشی که حیوانات را نه متعلق به آزمایشگاه‌ها بلکه از آن طبیعت می‌داند همگام شده عطف و مهربانی را به قلبهای خود و به حرکت و تجربه خود در این جهان بازگردانیم.

دکتر زرین آذر

دارای برد تخصصی در بیماری‌های داخلی، دستگاه گوارش و کبد
پزشک تغذیه و درمان طبیعی بیماری‌ها
کالیفرنیا، جنوبی

شبکه بین المللی آموزش با شفقت

InterNICHE

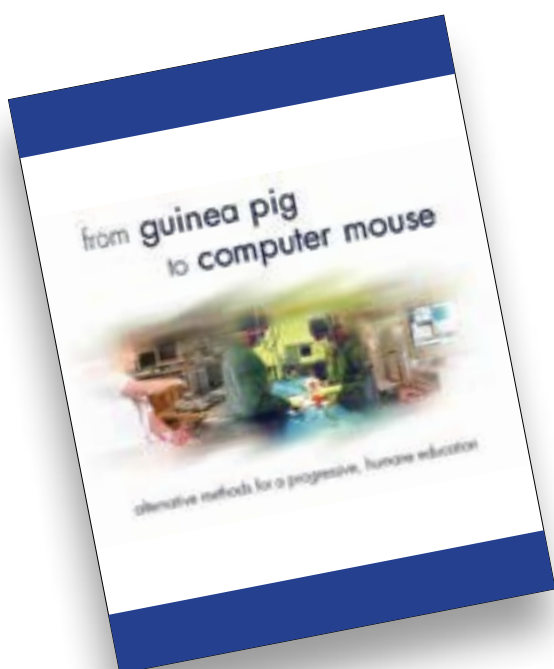
دکتر سپهر شفیع زاده

یک کتابخانه شامل محصولات در دسترس برای قرض رایگان در سراسر دنیا و همچنین نشریات، پشتیبانی و ارائه پیشنهادات برای معلمان و دانش آموزان را عرضه می کند. در کنفرانس های دوره ای «InterNICHE» شما می توانید شنونده سخنرانان برجسته بین المللی باشید و محصولات جدید را آزمایش کنید و افراد دیگر علاقمند یا درگیر در تغییرات تحصیلی و نوآوری را ملاقات نمایید. «InterNICHE» یک سازمان خیریه غیرانتفاعی است که برای فعالیت هایش به کمک ها و هدایا متکی است

«InterNICHE» یک شبکه گسترده و متنوع متشکل از دانش آموزان معلمان و حامیان حیوانات است. این شبکه روی استفاده از حیوانات و جایگزین ها همراه با علوم زیستی، پزشکی و دامپزشکی متمرکز است. «InterNICHE» با هر شخص یا گروه و سازمانی که اهداف مشترکی درباره جایگزینی استفاده نابه جا از حیوانات و سرمایه گذاری در دانش اخلاقی دارد مشارکت می کند. «InterNICHE» در سال ۱۹۸۸ با نام «InterNICHE» آغاز شد و در سال ۲۰۰۰ به یک شبکه جهانی تغییر یافت. تصمیم گیری برای موضوع های بین المللی و پروژه ها به صورت دموکراتیک و توافق عمومی می باشد که معمولاً توسط کمیته اعضای ملی صورت می گیرد. فعالیت توسط هماهنگ کننده در سطح بین المللی و اعضای ملی در کشورشان اجرا می شود. گروه مرکزی هماهنگ کننده را در هدایت و نگهداری شبکه پشتیبانی می کند. در کنار بسیاری از پروژه های ملی و بین المللی، «InterNICHE» یک فیلم برنده جایزه درباره ابزارهای جایگزین تهیه کرده است که معلم ها به روش های گوناگون ابزارهای جایگزینی را که در رشته های درسی شان کاربرد دارند به نمایش می گذارند. این فیلم اکنون به ۲۰ زبان در دسترس می باشد.

چاپ دوم از کتاب «از خوکچه هندی تا موش کامپیوتری» (From Guinea Pig to Computer Mouse) کتابی است که بیش از ۵۰۰ محصول طراحی شده برای آموزش مترقی علوم زیستی را شرح می دهد. این کتاب همچنین جزئیات اصول آموزش را می آموزد و موضوعات وابسته به آموزش و پرورش را شامل می شود. این شبکه همچنین یک سیستم قرض گیری ابزارهای جایگزین،

"Changing the Way You Learn"

چه چیز اشتباهی در کالبدشکافی وزنده شکافی حیوانات وجود دارد؟

ترجمه: کیمیا جانفدا

مربوط به کشتارشان نیز بی‌بهره‌اند. از دهه‌های گذشته دانشمندان سوالاتی را راجع به ارزش و بهای استفاده از حیوانات در لابراتورها مطرح کردند. امروزه معلمان و استادان متوجه این مساله شده‌اند که دانش آموزان و دانشجویان با استفاده از تکنولوژی مدرن نیز به همان اندازه و گاهی نیز بهتر می‌آموزند؛ این مسأله‌ای بسیار مهم است، یعنی احتیاجی به حیوان واقعی برای آموزش نیست.

بدین طریق دانشجویان یاد می‌گیرند که به حیات موجودات احترام بگذارند و نقش حیوانات در طبیعت و اهمیت وجود آنها را درک کنند و از نعمت وجود آنان قدردان باشند. این یک اصل اساسی برای علم زیست‌شناسی است؛ درس زندگی.

هر ساله میلیون‌ها حیوان در مدارس و دانشگاه‌ها مورد کالبدشکافی و زنده‌شکافی (کالبدشکافی موجود زنده) قرار می‌گیرند. این رقم در حدود ۱۷۰ گونه جانوری را در بر می‌گیرد. گربه‌ها، سگ‌ها، خوک‌ها، قورباغه‌ها، موش‌ها، سمورها، لاک‌پشت‌ها و پرندگان تنها چند نمونه از ده‌ها گونه مورد استفاده هستند. وقتی حیوانات برای کالبد شکافی در مدارس و دانشگاه خریداری می‌شوند بسیاری از روشهای دردناک و کشنده روی آنها آزمایش می‌شود در صورتیکه حیوان هنوز زنده است!

همچنین حیوانات از صنایعی که رفتار بسیار ظالمانه‌ای با حیوانات دارند تهیه می‌شوند؛ مثلاً در کشتارگاه‌ها جنین خوک را برای عرضه به بازار تهیه می‌کنند و یا در مزارع پرورش حیوانات انواع پوست سمور، روباه، خرگوش و خز را به فروش می‌رسانند. بسیاری از این حیوانات از داشتن زندگی طبیعی محرومند و همچنین به طرز فجیعی در این مزارع کشته می‌شوند و از حداقل شفقت و انسانیت

منبع:

www.animalearn.org

فاتحان فضایی و انسان‌های آزمایشگاهی!

دکتر کیارش آرامش، اسنادیار مرکز تحقیقات اخلاق و تاریخ پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

همه درد و رنج را به ما تحمیل می‌کنید؟ مگر ما زندگی را دوست نداریم و زندگی خداداد ما شایسته احترام نیست؟» جواب می‌دادند: «آخر بهره هوشی ما از شما بالاتر است.» و اگر می‌گفتیم: «این که دلیل نشد. بهره هوشی بالاتر، حق سلب حیات یا شکنجه دادن را ایجاد نمی‌کند.» می‌خندیدند و می‌گفتند: «ولی خود شما سال‌ها همین معامله را با حیوانات کره خودتان کرده‌اید و با این عنوان که آنها حیوانات آزمایشگاهی هستند، آنها را شکنجه کردید و به قتل رساندید. مگر آنها - اگرچه از شما کم‌هوش‌تر بودند - حق زندگی نداشتند؟ مگر درد و رنج را احساس نمی‌کردند؟ مگر از زندگی، از آزادی و از بودن با زوج و فرزندان خود لذت نمی‌بردند؟ پس چرا شما با آنها چنین رفتار می‌کردید؟..» و ما جوابی نداشتیم که به آنها بدهیم.

اکنون من این یادداشت را می‌نویسم تا اگر در کره دیگری، انسان‌هایی وجود دارند که نسبت به درد و رنج و مرگ حیوانات آزمایشگاهی بی‌تفاوت‌اند و بدون توجیه قانع‌کننده اخلاقی، آنها را دسته دسته زجر می‌دهند و می‌کشند، بدانند که روزی ممکن است بابت این کارشان بازخواست شوند.

این بازخواست حتی اگر از سوی فاتحان فضایی نباشد، می‌تواند از سوی وجدان خودشان باشد که گاهی از فاتحان فضایی هم سخت‌گیرتر است.»

سال ۲۴۹۰ میلادی، فضانوردان دفترچه خاطراتی را از کره متروکی که ظاهراً در گذشته «زمین» نامیده می‌شده است، پیدا کرده‌اند. نویسنده آن فردی زمینی به نام «یوهانس دورکین» بوده است. در بخشی از این دفترچه می‌خوانیم...

«اکنون که این یادداشت را می‌نویسم، سال ۲۴۰۰ میلادی است. ۲۰۰ سال از آن اتفاق بزرگ می‌گذرد و من از معدود بازماندگان آزمایش‌های وحشتناکی هستم که روی نسل بشر انجام شد.

هنگامی که کره زمین به تسخیر ساکنان کره «فار فار اوی» درآمد، خیلی زود مشخص شد که درجه هوشی فاتحان، بسیار بالاتر از زمینیان است. از همین رو آنها زمینیان را برای آزمایش داروها و مواد شیمیایی خود به کار گرفتند؛ آزمایشاتی که در هر کدام از آنها، گاه صدها انسان نابود یا به طرز دردناکی مجروح یا مسموم می‌شدند.

برخی از این آزمایش‌ها نه به قصد یافتن درمانی جدید برای فاتحان فضایی، بلکه تنها به قصد نوشتن مقاله و گرفتن ارتقا یا نوشتن پایان‌نامه به انجام می‌رسید. رقابت‌های علمی چنان شدت یافت که تقریباً تمامی ابنای بشر، قربانی این آزمایش‌ها شدند. هر وقت هم که به فاتحان فضایی اعتراض می‌کردیم که «چرا این

آزمایش روی حیوانات روشی کهنه، منسوخ و غیر انسانی

دکتر زرین آذر^۱

محل نگهداری و چگونگی انجام آزمایش روی این موجودات از چشم مردم مخفی نگه‌داشته شده و معمولاً از اجازه ورود و بازدید عموم تحت عناوین مختلف از جمله «حفظ امنیت»، «خطر انتقال میکروبی‌های بیماری‌زا» و امثالهم جلوگیری به عمل می‌آید.

به طور مثال، بسیاری از مردم نمی‌دانند که ایجاد زخم و بریدگی با چاقو یا در مقابل گلوله و خمپاره قرار دادن، بریدن یا شکستن دست و پا، قطع کردن یا له کردن و بریدن دیگر اعضای بدن، شوک‌های مکرر الکتریکی در طول روز، تکه برداری، شکستن جمجمه، وصل کردن الکترودهای جریان برق به مغز نخاع و مخچه، تزریق مواد سمی، ایجاد تشنج، درد، حملات صرعی، خونریزی‌های داخلی، اسهال، استفراغ و بسیار عوارض دیگر به وسیله داروهای مختلف، اعمال گازهای اشک‌آور، گازهای سمی و مواد سرطان‌زا بر چشم و گوش در مورد میمون‌ها، خوراندن الکل و سایر مواد سمی غوطه‌ور کردن یا غرق کردن در آب، پرتاب وزنه‌های سنگین روی جوندگان برای قطع نخاع و ایجاد فلجی، و هزاران هزار فجایع مشابه اساس آزمایشات بر روی حیوانات را تشکیل می‌دهد.

شکی نیست که اگر مردم از ماهیت این آزمایشات با خبر بودند برای ممنوعیت آنها با ما همصدا می‌شدند.

۲ به دلیل تفاوت‌های فاحش فیزیولوژیک، بیولوژیک، پسیکولوژیک، ژنتیک، آناتومیک و محیط زیستی بین انسان و دیگر حیوانات، نتایج آزمایش بر روی حیوانات غیرقابل اعتماد است. تجربه نشان داده است که تکیه بر نتایج به دست آمده از آزمایش بر روی حیوانات نه تنها کمکی به بهبود وضع سلامت انسان‌ها نکرده بلکه در بسیاری موارد نتایج غلط، انحرافی و خطرناک برای بشر به بار آورده است.

برمبنای آمار تقریبی، همه ساله بین ۱۵۰-۱۰۰ میلیون حیوان از موش گرفته تا خرگوش، سگ و گربه، خوک و بز و انواع میمون‌ها به طرق دردناک، شکنجه‌آور، غیر انسانی و غیر ضروری تحت آزمایشات مختلف پزشکی، شیمیایی، بیوشیمیایی و بیولوژیکی قرار می‌گیرند.

بسیاری از این آزمایشات هیچگونه نقشی در بهبود سلامتی انسان‌ها نداشته و اکثراً به دلایل متفاوت بهره‌گیری‌های مادی و شغلی صورت گرفته و در موارد بسیار زیاد در سلامتی انسان نقش مخرب نیز ایفا می‌کنند.

چرا باید آزمایشات پزشکی بر روی حیوانات قطع گردد؟

این آزمایشات غیراخلاقی و ظالمانه است و با درد، شکنجه، آزار، اسارت و نهایتاً مرگ در وحشت و تنهایی موجوداتی بی‌دفاع همراه است. به طور کلی عموم مردم در مورد شرایط زندگی و نگهداری حیوانات آزمایشگاهی و چگونگی انجام آزمایشات روی آنها، در بی‌اطلاعی مطلق نگه‌داشته می‌شوند. آنها تحت این تصور هستند که این حیوانات در شرایط انسانی و راحت نگهداری شده در هنگام آزمایشات مورد بی‌حسی یا بیهوشی کامل قرار گرفته درد نمی‌کشند.

۱. دارای بورس تخصصی در بیماری‌های داخلی، دستگاه گوارش و کبد پزشکی تغذیه و درمان طبیعی بیماری‌ها کالیفرنیا جنوبی

این دلایل عدیده بوده و از میان آنها می‌توان به گرفتن کمک‌های مالی از دولت، کمپانی‌های دارویی یا تکنولوژیکی و از مراکز تحقیقاتی یا دانشگاهی که از این نوع آزمایش‌ها پشتیبانی می‌نمایند، انتشار نتایج آزمایشی، صرف نظر از موضوعیت داشتن یا قابل استفاده بودن آن برای انسان، برای کسب موقعیت، حفظ و نگهداری مشاغل و کرسی‌های دانشگاهی، نفوذ شبکه‌های پرورش یا اسارت حیوانات به منظور فروش آنان به آزمایشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی و بهره‌گیری‌های غول آسای مالی و پذیرش و مقاومت روش‌های جدید و آسان بدون روش‌های جاافتاده، تکراری و... را نام برد.

انسان مرکز ثقل جهان نیست. به نظر می‌رسد که به خصوص در چند صد سال اخیر با غلبه علم و تکنولوژی بر تفکر و زندگی، بشر خود را مرکز جهان و کائنات تصور کرده و بدین باور رسیده است

که از عقل و هوشی برتر نسبت به تمامی موجودات دیگر برخوردار است و براین مبنا به خود اجازه داده است که با «موجودات پست‌تر از خود» هرگونه که می‌خواهد رفتار کند. امروزه به درستی ثابت شده است که انسان نه تنها مرکز کائنات نبوده بلکه از نظر هوش و درک و احساس در همین گره خاکی نیز تک و بی‌همتا نیست.

تحقیقات، مطالعات، تجربیات و مشاهدات فراوان افرادی که از نزدیک در ارتباط با حیوانات بوده و حتی در میان آنان زندگی کرده‌اند نشان می‌دهد که مغز این حیوانات از نظر عملکرد اگر بالاتر

شرایط ساختگی محیط آزمایشگاهی و ایجاد بیماری مصنوعی در حیوانات برای مطالعه آن هر چند هم که سعی در شبیه‌سازی آن به محیط زندگی انسانها و پروسه بیماری در آنها گردد باز هم مصنوعی و غیرقابل اعتماد است. بیماری‌های مختلف در میان گونه‌ها و انواع مختلف متفاوت بوده و داراری اتیولوژی، تاریخ طبیعی، علایم بالینی و پروسه متفاوت هستند و به درمان نیز پاسخی متفاوت می‌دهند. حال آنکه مشاهده و تحقیق پروسه ایجاد و پیشرفت یا بهبود بیماری‌ها در جوامع انسانی و تحقیقات

اپیدمیولوژیکی بر روی جوامع، گروه‌ها و قومیت‌های متفاوت نتایج قابل اتکایی در مورد علل به وجود آورنده بیماری‌ها و گروه‌ها و دسته‌هایی که در ریسک کمتر یا بیشتر قرار دارند به دست خواهد داد. این تنها راه قابل اعتماد برای آزمایش بر روی بیماری‌های انسان‌هاست.

حیوانات همچنین با زبان انسان تکلم

نمی‌کنند و قادر نیستند که تأثیرات داروهای مختلف و مواد شیمیایی، بهبود یا عدم بهبود خود را با ما در میان بگذارند. این خود سرچشمه بسیاری از اشتباه‌ها و نتیجه‌گیری‌های نادرست و بی‌اطلاعی از بسیاری از عوارض بدنی می‌گردد؛ که سپس می‌تواند در انسان‌ها عواقب غیرقابل جبرانی به بار آورد.

بسیاری از آزمایش‌های تکراری، بی‌معنا و بیهوده بوده به دلایلی غیر از دلایل شناخت و درمان بیماری یا به اصطلاح کمک به انسان‌ها انجام می‌شوند.

حیوانات با زبان انسان تکلم نمی‌کنند و قادر نیستند که تأثیرات داروهای مختلف و مواد شیمیایی، بهبود یا عدم بهبود خود را با ما در میان بگذارند. این خود سرچشمه بسیاری از اشتباه‌ها و نتیجه‌گیری‌های نادرست است.

حیات دارند. هر موجودی در این جهان صرف نظر از شکل و رنگ و اندازه، نه فقط دارای حق حیات بوده بلکه در تداوم چرخه حیات و اکوسیستم نقش مهمی بازی می‌کن.

کره زمین در کل خود یک ارگانیسم زنده، یک بدن است و هر یک از ما موجودات چه نبات، چه حیوان و چه کانی مانند سلولی از این بدن، همان گونه که هر سلولی در وجود ما جایگاه و عمل خاص خود را داشته و بدون آن اعمال حیاتی بدن دچار اختلال گشته و سرانجام به مرگ ارگانیسم می‌انجامد، به همان شکل هر موجودی در چرخه اکوسیستم جایگاه خاص خود را داشته نقش خاصی را در هموستازی، تعادل و بقای کره زمین و موجودات دیگر برعهده دارد.

درک این نکته باعث تکریم و احترام به حیات در هر شکل آن، تواضع و فروتنی به جای خود را صاحب هرگونه حقی دانستن می‌گردد.

همه ما به هم وابسته‌ایم و توسط شبکه‌ای به نام حیات **۷** با یکدیگر در ارتباطیم. حیات ما بسته به حیات دیگر موجودات طبیعت است. هوایی که ما نفس می‌کشیم همان هوایی است که سگ و گاو و خرگوش و دیگر حیوانات تنفس می‌کنند آب و خاک نیز همان است. آنچه آنها بیرون می‌ریزند ما مصرف می‌کنیم و آنچه ما بیرون می‌ریزیم به مصرف آنها می‌رسد.

برخلاف تصور «داروین» که کل حیات و همه موجودات را در رقابت، جنگ و سبّعت مداوم با یکدیگر می‌دانست کل چرخه حیات در همکاری و همیاری با هم است که موجودیت می‌یابد. همه ما برای ادامه حیات به هم وابسته‌ایم. ما به هوا و گیاهان

از مغز انسان نباشد هم ردیف آن است. به عنوان مثال ثابت شده است که دولفین‌ها دارای شخصیت، فرهنگ و جامعه بوده و هر دولفینی قائل به فردیت شخص خود و تمیز خود از دیگران است. این مسئله مختص به دولفین‌ها نبوده و می‌دانیم که به طور کلی حیوانات دارای هوش، ادراک و احساس بوده و از اجتماع و قوانین اجتماعی خاص خود برخوردارند.

هرگز از خود پرسیده‌اید که چگونه است که ما که خود را دارای هوش برتر می‌دانیم کمر به قتل و نابودی خود و جهان بسته و در جنگ شبانه روزی با خود، با یکدیگر، با زمین و موجودات آن به سر می‌بریم؟ ویرانی‌ها برپاداشته به کشتارها مشغولیم، از بیماری‌های فراوان و لاعلاج جسمی و روحی رنج می‌بریم سیستم‌های اجتماعی سترون با اختلافات فاحش مالی و حقوقی بین فقیر و غنی ایجاد کرده‌ایم، در هر ارگان و اجتماعی از نوعی نارسایی و عدم کارایی رنج می‌بریم، در عدم آرامش درونی و بیرونی و در گردابی از اضطراب‌ها، ترس‌ها و نگرانی‌های نامعلوم به سر می‌بریم، اعتیاد و زندان و جنایت و کشتار و اعدام داریم و از نظر جسمی و روحی به مقام بیمارترین موجود طبیعت دست پیدا کرده‌ایم. حال آنکه حیوانات دیگر و به زعم ما پست‌تر، میلیون‌ها سال است که بر روی کره خاکی در کنسار یکدیگر زندگی کرده و دچار هیچ یک از این مسائل در سیستم زیستی خود نبوده و زندگی‌شان نه به نابودی و ویرانی خود یا محیط زیست و نه به نابودی انواع دیگر موجودات نینجامیده است.

ما انسان‌ها تنها موجودات روی زمین نیستیم. کره زمین **۶** خانه همه است. همه موجودات دیگر مانند ما انسان‌ها حق

می‌تپید مهربانی و شفقت و هم صدا نبودن با جریان عمومی جامعه را به فرزندان خود آموزش دهید.

۱۰ درصد بسیار بزرگی از بیماری‌هایی که امروزه بشر بدان مبتلاست در اثر تغذیه نادرست و ناسالم و محیط زیست و تفکر بیماری‌زا به وجود آمده است. درصد بزرگتری از بیماری‌ها نیاز به دارو و درمان نداشته با استراحت و طی شدن پروسه بیماری، توسط بدن بهبود پیدا می‌کند.

به طور مثال در مورد شناخت و درمان بیماری‌های دیابت، فشار خون، چاقی، بالا بودن کلسترول، بیماری‌های قلبی، کبدی، روده‌ای و بسیاری بیماری‌های دیگر که ارتباط مستقیم با طرز تغذیه و نوع زندگی دارند به جای آزمایش‌های بیپه‌وده با هزینه‌های سرسام آور و کشتار و شکنجه روزانه میلیون‌ها حیوان، باید به تعلیم و آموزش روش‌های درست تغذیه پرداخت.

برنامه‌های آموزشی تغذیه و روش زندگی سالم باید پزشکان و دست‌اندرکاران را نیز به اندازه بیماران در برگیرد زیرا متأسفانه کارشناسان امور سلامت نیز خود به جز درصد کوچکی از این دست آموزش‌ها بی‌بهره نگاه داشته شده‌اند.

۱۱ امروزه علم و تکنولوژی جایگزین‌های فراوانی به جای استفاده از حیوانات در امور آزمایشگاهی و آموزشی فراهم آورده است.

این روش‌ها نه تنها انسانی‌تر و از نظر اقتصادی مقرون به صرفه است بلکه به دلیل شباهت بسیار نزدیک‌تر به مدل‌های انسانی و شرایط واقعی بیماری‌ها و همچنین پاسخ بدن به درمان‌های مختلف قابل اتکاءتر و حقیقی‌تر نیز هستند.

حیوانات و خورشید و آب وابسته‌ایم دیگر حیوانات هم به ما و به یکدیگر وابسته‌اند. سببیت ما تکرار و تداوم سببیت در جهان است و مهربانی ما تداوم مهربانی در جهان.

۸ همه ما به هم وابسته‌ایم و درد و شکنجه هر موجودی درد و شکنجه ما و درد و شکنجه دیگر موجودات و زمین و حیات است. حیوانات دارای حس و ادراک هستند، درد می‌کشند، ترس و وحشت را می‌شناسند و به جای به‌سر بردن در تنهایی در قفس‌های سرد آزمایشگاهی در خوف شکنجه‌گاه باید در محیط طبیعی خود در طبیعت زندگی کنند.

حیوانات، مهربانی را می‌شناسند و در مقابل محبت عکس‌العمل مهربانانه و سپاسگزارانه نشان داده با انسان اُخت شده و اعتماد نشان می‌دهند.

هر انسانی که به شکلی در رابطه با حیوانات قرار می‌گیرد به درستی براین نکات صحه خواهد گذاشت.

۹ شفقت و مهربانی به حیوانات قلوب ما و جهان ما را مهربان‌تر و نرم‌تر می‌کند. چه کسی است که نمی‌خواهد در جهانی سرشار از عدالت، صلح و مهربانی، به دور از جنگ و کشتار و در کنار خانه و خانواده خود در سلامت و شادمانی زندگی کند. دیگر موجودات نیز همین گونه محیط زیست و زندگی را دوست دارند و خواهانند. خشونت، خشونت می‌آفریند. سببیت جنگ و ترس و ویرانی را دامن می‌زند. آزار و سببیت نسبت به حیوانات سکوت و تحمل در برابر آن آموزش خشونت و سببیت به جامعه و به کودکان ماست.

اگر قلب شما هم برای ساختن جهانی بهتر برای فرزندانمان

نقدی بر روش علمی آزمایشگران حیوانی

دکتر رامک روشنائی

مولکولی و ژنتیک می‌باشد. مدل حیوانی مدلی مناسب برای جستجوی درمان سرطان انسان نیست. در تحقیقاتی که برای درمان بیماری ایدز روی حیوانات انجام شده است بیش از ۵۰ واکسن برای پیشگیری و ۳۰ واکسن درمانی در پرمات‌ها موثر بوده اما در انسان با شکست مواجه شده است.

روانپزشک‌ها آزمایش‌های روانی زجرآور روی حیوانات را رد می‌کنند و قبول ندارند. مشکلات روانی انسان بازتابی از مسائل فرهنگی، اجتماعی و خانوادگی او بوده و در حیوان قابل بازسازی نیست. مثلاً آزمایش محرومیت از مادر که شامل جدا کردن بچه میمون در بدو تولد از مادر و بزرگ کردن او در محیط کاملاً ایزوله با ماکتی از جنس سیم و پارچه از مادر می‌باشد. ترس و وحشت و بیماری روانی متعاقب آن نشان

دهنده اهمیت تماس با مادر است. گرچه در بسیاری از مطالعات انسانی به همین نتیجه رسیده‌اند اما باز هم مطالعات محرومیت همچنان ادامه دارد.

تلاش ۶۰ ساله دانشمندان برای مشاهده رفتارهای خودتخریبی ناشی از خوردن الکل در حیوانات با شکست مواجه شده است. در زمینه بیماری‌های ژنتیک، چون این بیماری‌ها انعکاسی از ژن معیوب و سایر ژن‌ها و محیط می‌باشد در نتیجه هیچکدام از

شواهد زیادی ثابت می‌کنند که بسیاری از آزمایش‌های حیوانی غیرموثر و غیر واقعی بوده و اطلاعات واقعی با مطالعات روی انسان کسب می‌شود. مثلاً ارتباط بین سیگار کشیدن و سرطان ریه در تمام تلاش‌های آزمایشگاهی به نتیجه‌ای نرسید اما همین امر در انسان مشاهده شد است. ارتباط بین مصرف الکل و سیروز کبدی که در انسان قطعی است در تلاش‌های مکرر برای ایجاد سیروز در در تمام پرمات‌ها به جز بابون‌ها با شکست روبه‌رو شد. البته اطلاعات راجع به بابون‌ها هم متناقض است.

بسیاری از پیشرفت‌های علم پزشکی به دلیل اطلاعات نادرست استخراج شده از مطالعات حیوانی با تاخیر مواجه شده است. در انسان از ورید خود بیمار برای جایگزینی شریان‌های مسدود شده می‌توان استفاده کرد، در صورتی

که در سگ‌ها با شکست مواجه شده است. پیوند کلیه نیز در سگ‌ها پس زده شده و به همین خاطر تا مدت‌ها در انسان به کار نمی‌رفته است. مردم نمی‌دانند و نمی‌پرسند که آیا برای پیشرفت علم این تحقیقات ضروری یا حتی مفید هستند.

در سال ۱۹۷۱ فعالیت جهانی مبارزه با سرطان آغاز شد. سال ۱۹۷۶ را سال نابودی و ریشه‌کنی سرطان تخمین زدند. علت عدم موفقیت تفاوت‌های زیاد بین انسان و حیوان از نظر سلولی،

**مدل حیوانی مدلی مناسب
برای جستجوی درمان
سرطان انسان نیست.**

هورمون‌ها و فعالیت‌های بدن تاثیر می‌گذارد. بسیاری از داروهایی که در مدل‌های حیوانی جواب مثبت می‌دهند در انسان تاثیر مثبت ندارند. از صدها درمان ژنی در مدل‌های حیوانی تنها یک مدل در انسان کارایی داشته است. درمان جایگزین هورمون در زنان با عوارضی مانند بیماری قلبی و سرطان سینه و سکته همراه بوده که در مدل‌های حیوانی این اثرات نشان داده نشد است.

واکنش‌های نامطلوب داروها در امریکا پنجمین علت مرگ و

میر معرفی شده‌اند (سالانه بیش از ۱۰۰۰۰۰ مرگ). طبق گزارش FDA، نود و دو درصد تمام داروهایی که در حیوانات نتایج مطلوب داشتند، در آزمایش‌های بالینی روی انسان به علت سمی بودن یا ناکارایی، رد شده‌اند. نیمی از ۸ درصدی که مجوز تولید گرفتند، بعداً به

علت اثرات جانبی نامطلوب یا پیش‌بینی نشده از رده خارج شده‌اند. انجام آزمایش‌های حیوانی برای انسان‌ها خطراتی در پی دارد. زیرا آنها را در معرض ویروس‌های کشنده حیوانی قرار می‌دهد. ۱۶ کارمند یک آزمایشگاه به علت ابتلا به ویروس‌های کشنده میمون‌ها جان خود را از دست دادند. شواهدی در دست است که ویروس HIV از طریق تولید واکسن فلج اطفال با استفاده از میمون‌ها ایجاد شده است

طبق گزارش FDA، ۹۲ درصد تمام داروهایی که در حیوانات نتایج مطلوب داشتند، در آزمایش‌های بالینی روی انسان به علت سمی بودن یا ناکارایی، رد شده‌اند.

مدل‌های حیوانی نمی‌توانند شرایط مشابه انسانی را تقلید کنند. در مورد تست‌های سمیت؛ تست LD₅₀ (مقدار دارو یا ماده شیمیایی یا محصول خانگی که در ۵۰ درصد بیماران موجب مرگ و میر می‌شود) نیازمند ۶۰ الی ۱۰۰ حیوان است که در اثر تست‌ها دچار عذاب شدیدی می‌شوند و به علت مشکل بودن استنتاج نتایج به انسان‌ها، غیر قابل اطمینان هستند.

تست‌های In vitro در این مواردی اعتبار بیشتری دارند. در تست

Draize که برای امتحان تحریک‌کنندگی مواد محرک روی چشم می‌باشد، از چشم خرگوش‌ها بدون انجام بی‌حسی استفاده می‌کنند. در صورتی که پلک و قرنیه و تولید اشک در انسان و خرگوش بسیار متفاوت می‌باشد.

مطالعات حیوانی نه می‌توانند فرضیه‌ها را در

موارد فیزیولوژی یا پاتولوژی انسان تأیید و نه می‌توانند رد کنند. تنها راه اثبات این فرضیه‌ها مطالعات بالینی روی انسان است. شرایط غیرطبیعی ایجاد شده در حیوان از نظر سبب شناسی و بالینی از حالت بیماری در انسان متفاوت است. درمان‌های موثر در حیوان برای انسان ناقص بوده و دارای اثرات سو می‌باشد. محیط غیر طبیعی آزمایشگاه باعث استرس حیوان شده که بر تمام ارگان‌های بدن از طریق تغییر در ضربان قلب و فشار خون و میزان ترشح

زندگی نامه‌ی

بری هورن Barry Horne (فعال حقوق حیوانات)

ترجمه: حامد بابامرادی

فعالیت‌ها

• مشکلات حیوانات نورثمپتون

هورن در سن ۳۵ سالگی به مقوله‌ی حقوق حیوانات علاقه‌مند شد؛ زمانی که همسر دومش آیلین، او را قانع کرد تا در یک نشست درباره‌ی آزادی حیوانات شرکت کند. بعد از دیدن چند فیلم مستند آزمایش بر حیوانات، او تصمیم گرفت گیاهخوار و یک مخالف شکار حیوانات شود. او در بهار سال ۱۹۸۷ به عضویت گروه «کمک سانی به حیوانات نورثمپتون» در آمد.

• دلفینی به نام راکی

هورن برای نخستین بار در سال ۱۹۸۸ به خاطر تلاشش برای نجات راکی، دلفینی که برای ۱۷ سال در تنهایی در استخری بتونی کوچکی اسیر شده بود، شناخته شد. هورن و چهار فعال دیگر برنامه‌ریزی کردند که راکی را که حدود ۳۰۰ کیلو وزن داشت، ۱۸۰ متر جابجا کرده و به دریا بیاورد.

قبل از انجام این عملیات، هورن و دوستانش طی شب‌هایی، مخفیانه به دیدار راکی در استخرش می‌رفتند و برای شناخت بهتر او وارد آکواریومش می‌شدند.

آنها در شب عملیات، پس از آنکه با تجهیزآتشان به کناره‌ی استخر رسیدند، متوجه شدند که مشکلات عملیات بسیار فراتر از آن چیزی بوده که فکر می‌کردند و مجبور شدند بدون راکی آنجا را ترک کنند.

یک ماشین پلیس آنها را در راه بازگشت به ماشینشان که حامل یک برانکار بزرگ مخصوص دلفین بود، متوقف کرد. یکی از فعالان حاضر در آن عملیات در این باره گفته: «ما هیچ توضیح قانونی‌ای نداشتیم.» پس از ۵ روز محاکمه، آنها محکوم به توطئه

بری هورن (۱۷ مارچ ۱۹۵۲ - ۵ نوامبر ۲۰۰۱) یک فعال حقوق حیوانات انگلیسی بود. او در دسامبر سال ۱۹۹۸ به خاطر اعتصاب غذای ۶۸ روزه‌ای که برای متقاعد کردن دولت بریتانیا برای بازرسی عمومی درباره‌ی آزمایش بر حیوانات به آن دست زد، در سراسر جهان شناخته شد؛ کاری که حزب کارگر قبل از اینکه در سال ۱۹۹۷ به قدرت برسد، مدعی شده بود که به انجام خواهد رساند. هورن به عنوان یک فدایی در طول جنبش حقوق حیوانات شناخته شده است.

کودکی

هورن در لیورپول متولد شد. پدرش یک پستچی بود. او مادرش را در کودکی از دست داد. در ۱۵ سالگی ترک تحصیل کرد و شغل‌های مختلفی را در امور نظافت و رفتگری تجربه کرد.

وارد محل نگهداری حیوانات اینترفونا شدند و ۸۲ توله تازی و ۲۶ خرگوش را خارج کردند. آنها همچنین اسنادی را که در آن مشتریان اینترفونا لیست شده بود، با خود بردند.

یک دامپزشک که طرفدار «جبهه‌ی آزادی بخش حیوانات» بود، خالکوبی‌ها را از روی گوش‌های سگ‌ها زدود و آنها در سرتاسر انگلستان به خانه‌های جدید خود برده شدند. در نتیجه‌ی مدارک یافته شده در صحنه و خانه‌ی یکی از فعالان، مان و آتوود محکوم به توطئه برای سرقت شدند و به ترتیب ۹ و ۱۸ ماه مجازات شدند.

۱۹۹۱: دوران حبس

در سال ۱۹۹۱، هورن به جرم حمل مواد منفجره به سه سال حبس محکوم شد. افکار او در زندان جدی‌تر هم شد. در جون ۱۹۹۳ او در خبرنامه‌ی حامیان زندانیان فعال حقوق حیوانات نوشت: «حیوانات همچنان می‌میرند و شکنجه کماکان بیشتر و بیشتر می‌شود. پاسخ مردم چیست؟ مصرف برگرهای گیاهی و آبجو بیشتر و بی‌تفاوتی. دیگر هیچ جنبش آزادی بخش حیواناتی وجود ندارد. مدت‌هاست که مرده است. تمام چیزی که باقی مانده، تعداد کمی فعال است که اهمیت می‌دهند و عمل می‌کنند... اگر عمل نکنید، یعنی این جنایات را بخشیده‌اید؛ اگر نجنجید، پیروز نخواهید شد و اگر پیروز نشوید، مسئول مرگ و زجری خواهید بود که ادامه می‌یابد.»

برای دزدیدن راکی شدند. هورن، جیم او دانل، مل براتن و جیم باکتر هر کدام ۵۰۰ پوند جریمه شدند و هورن و براتن ۶ ماه مجازات تعلیقی شدند.

هورن و یارانش دوباره به تلاش خود برای نجات راکی ادامه دادند و در سال ۱۹۸۹ گروه «معترضین دلفین‌های مورکم» را تشکیل دادند و با راهپیمایی برای دلفین‌ها، توزیع بروشور به توریست‌ها، تشکیل چند گروه‌های و مذاکره با شورای شهر برای ایجاد تغییر در قوانین حمایت از حیوانات، به فعالیت پرداختند. با کاهش خرید بلیت نمایش‌های راکی، مدیریت مریلند سرانجام با فروش دلفین به مبلغ ۱۲۰۰۰۰

پوند موافقت کرد؛ مبلغی که توسط شماری از انجمن‌های حامی حیوانات، از جمله بنیاد «Born Free» و روزنامه‌ی «Mail On Sunday» که فعالیت‌هایی را برای آزادی دلفین‌های اسیر انگلستان انجام دادند، جمع‌آوری شد. در سال ۱۹۹۱، راکی به یک تالاب ۸۰ جریبی واقع در جزایر تورکس و کایکوس منتقل شد. سپس در دریا رهایش کردند. در طول روزهای آبی او با دسته‌ای از دلفین‌ها در حال شنا کردن دیده شد.

پیتر هیوز از دانشگاه ساندرلند به تمجید از مبارزات هورن، آن را نمونه‌ای از چگونگی تأثیرگذاری نگرش یک حامی حیوانات بر یک تغییر نگرش اساسی در انگلستان نسبت به دلفین‌ها نام برد، به طوری که مردم دلفین‌ها را موجوداتی دارای شخصیت ببینند که اگر توریست‌ها می‌خواهند با آنها در ارتباط باشند، باید در حیات

وحش آنها را تماشا کنند. در نتیجه، هیوز می‌نویسد که اکنون دیگر هیچ دلفینی در بریتانیا در اسارت نیست.

• حمله به هارلان اینترفونا

هورن به همراه «کیث مان» و «دنی آتوود» جزئی از گروه‌ک کوچکی از «جبهه‌ی آزادی بخش حیوانات» بودند که در ۱۷ مارچ ۱۹۹۰ به هارلان اینترفونا، یک شرکت انگلیسی در کمبریج که حیوانات آزمایشگاهی تولید می‌کند حمله کردند. آنها از طریق حفره‌هایی که در سقف ایجاد کردند

• کار گذاشتن بمب‌های آتشین و دستگیری

گفته می‌شود هورن بعد از آزاد شدنش از زندان در سال ۱۹۹۴، به عنوان یک گروهک مخفی تک نفره شروع به فعالیت کرد. هورن مرد کم حرفی بود و ترجیح می‌داد به تنهایی بیرون برود و کار خود را انجام دهد.

انفجارهای آتش‌زای شبانه‌ی زیادی به وسیله‌ی مواد محترقه‌ی خانگی در دو سال بعدی در شهرهای آکسفورد، کمبریج، یورک، هروگیت، لندن، بریستول و همچنین نیوپورت و راید در آیل آو وایت صورت گرفت. حملات، پوتین فروشی‌ها، فروشگاه‌های هالفوردز و فروشگاه‌های محصولات چرمی را هدف قرار دادند. برخی از حملات را «مجاهدین

حقوق حیوانات» (ARM) به عهده گرفتند، نامی که فعالانی که نمی‌خواستند سیاست بدون خشونت «جبهه‌ی آزادی بخش حیوانات» (ALF) را بپذیرند، ناخواسته برای خود برگزیدند. مان می‌نویسد که این کار چندان سختی نبود که به این نتیجه برسد که هورن با این حملات در ارتباط بود، زیرا تعداد بسیار کمی از فعالان چنین می‌کردند و هورن یکی از دو آتشه‌ها بود که این کار را انجام می‌داد. به همین دلیل پلیس به شدت او را تحت نظر گرفته بود. به گفته‌ی مان، هورن می‌دانست که سرانجام دستگیر خواهد شد، با این حال او فعالیت‌های حقوق حیوانات را به مثابه یک جنگ می‌دید و حاضر بود یکی از تلفات باشد. پلیس پس از انفجارهای آیل آو وایت، خانه‌ی او را بازرسی کرد و از یافتن موادی در ارتباط با حملات اخیر خبر داد، اما او همچنان متهم نشد. پلیس کماکان او را تحت نظر گرفت تا اینکه هورن در جولای ۱۹۹۶ به جرم

کار گذاشتن دو بمب آتشین که برای انفجار در شب در فروشگاه‌های مرکزی بریستول برنامه‌ریزی شده بود دستگیر شد.

• ۱۹۹۷: محکومیت به ۱۸ سال

زندان

دادگاه هورن به جرم آتش زنی عمدی در ۱۲ نوامبر ۱۹۹۷، ۶ هفته پس از پایان دومین اعتصاب غذای او، در دادگاه بریستول کراون آغاز شد. او به جرم خود به تلاش برای به آتش کشیدن فروشگاه‌های بریستول اقرار کرد، اما هرگونه دخالت در حملات آیل آو وایت را انکار کرد. اگرچه هیچ مدرک واضحی برای ارتباط دادن هورن به وقایع آیل آو وایت وجود نداشت، وکلای مخالف هورن با موفقیت استدلال کردند که مواد محترقه‌ی استفاده شده در

بریستول و آیل آو وایت به قدری شبیه به هم بوده اند که هورن را باید مسئول هردو حادثه دانست. از او ۱۴ بار تست هویت گرفتند، اما هیچ کدام از شاهدان او را انتخاب نکردند.

در ۵ دسامبر ۱۹۹۷ دادگاه هورن را به ۱۸ سال حبس - بلندترین حکم تعیین شده برای یک معترض حقوق حیوانات - محکوم کرد. به علت شباهت بین مواد منفجره در بریستول و مواد استفاده شده

در انفجارهای دیگر در آیل آو وایت، هورن متهم به عامل خسران در حدود ۳ میلیون پوند در سال ۱۹۹۴ به علت تخریب یکی از شعبه‌های فروشگاه‌های شرکت بوتس در نیوپورت شد، زیرا این شرکت محصولاتش را بر روی حیوانات آزمایش می‌کرد. او بعدها به آتش زدن فروشگاه‌های زنجیره‌ای جزیره

۶ ماه پس از حبس تعلیقی به خاطر بمب گذاری‌ها، هورن اعلام کرد لب به غذا نخواهد زد، مگر اینکه دولت محافظه کار «جان میجر» پیمانی ببندد و در طول ۵ سال بعد از حمایت از آزمایش بر حیوانات کناره‌گیری کند.

که کت‌های خز می‌فروختند نیز متهم شد. «مجاهدین حقوق حیوانات» (ARM) مدعی انجام وقایع آیل آو وایت شدند. رایین وب فعال دفتر مطبوعاتی آزادی بخش حیوانات می‌نویسد که خود به سختی از اتهام به جرم از همان حادثه گریخته است.

اعتصاب غذاها

• ژانویه ی ۱۹۹۷: ۳۵ روز

در ۶ ژانویه ی ۱۹۹۷، ۶ ماه پس از حبس تعلیقی به خاطر بمب گذاری‌ها، هورن اعلام کرد لب به غذا نخواهد زد، مگر اینکه دولت محافظه کار «جان میجر» پیمانی ببندد و در طول ۵ سال بعد از حمایت از آزمایش بر حیوانات کناره‌گیری کند. از آنجا که انتظار می‌رفت حزب کارگر در انتخابات عمومی پیش رو پیروز شود، هورن اعتصابش را در ۹ فبریه، پس از ۳۵ روز پایان داد؛ زمانی که

الیوت مورلی سخنگوی گروه رفاه حیوانات حزب کارگر نوشت: «حزب کارگر متعهد به کاهش دادن و به پایان رساندن تدریجی تشریح حیوانات است.»

اعتصاب غذای او عامل افزایش در فعالیت‌های حقوق حیوانات شد؛ از جمله

اعتصاب غذای او عامل افزایش در فعالیت‌های حقوق حیوانات شد؛ از جمله آزادسازی گربه‌های یک پرورشگاه گربه که گربه‌ها را برای آزمایشگاه‌ها پرورش می‌داد

آزادسازی گربه‌های مزرعه‌ی هیل گروو در آکسفوردشیر که گربه‌ها را برای آزمایشگاه‌ها پرورش می‌دادند، خسارت به مرکز پرورش حیوانات هارلان و آزادسازی تازی‌های کانسورت کنلز، تخریب ۷ کامیون حمل گوشت ماکیان در مرغداری باکستد نورثمپتونشیر، محاصره‌ی بندر دوور و خسارت سنگین به یکی از شعبه‌های مک دانلدز در شهر، و نجات دادن خرگوش‌های مزرعه‌ای که برای تشریح پرورش داده می‌شدند.

• آگوست ۱۹۹۷: ۴۶ روز

دومین اعتصاب غذا در ۱۱ آگوست ۱۹۹۷ آغاز شد. هدف هورن این بود که دولت حزب کارگر را مجاب به باطل کردن تمام مجوزهای آزمایشات بر حیوانات در طول زمانی توافق کند. بار دیگر، حمایت‌های بیشتری از این حرکت او شد. در ۱۲ سپتامبر ۱۹۹۷ راهپیمایی‌هایی در لندن و ساوثهمپتون انگلستان، هیگ هلند، کلیولند اوهایو آمریکا و دانشگاه اومئا در سوئد برپا شد و تظاهر کنندگان تلاش به حمله برای آسیب زدن به آزمایشگاه‌ها کردند. ۴۰۰ نفر در مرکز تحقیقاتی شمراک، ۳۰۰ نفر در ساختمان آزمایشگاه‌های ویکم و عده‌ای روبروی دفاتر حزب کارگر تظاهرات کردند. فعالان در مقابل مرکز تست‌های حیوانی هانتینگدون در کمبریج‌شیر، کمپی برپا کرده و شروع به حفر تونل‌هایی زیرزمینی برای خروج سریع تر حیوانات کردند. مزرعه‌ی خوکچه‌های هندی در نیوچرچ در ماه سپتامبر مورد حمله قرار گرفت و ۶۰۰ خوکچه‌ی هندی از آن خارج شدند.

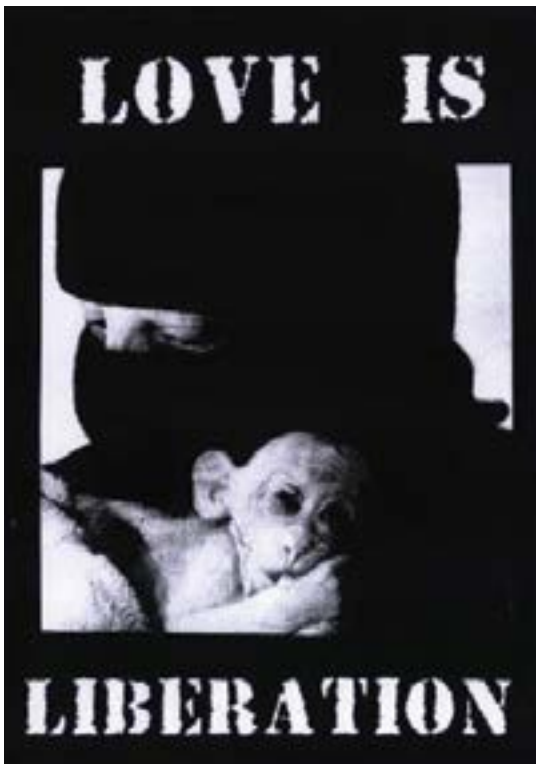
هورن اعتصابش را در ۲۶ سپتامبر در حالی پس از ۴۶ روز ترک غذا پایان داد که لرد گرث ویلیامز با حامیان هورن پیمان نامه‌ای را به امضا در آورد که در آن قول مذاکره‌ی مستقیم با دولت داده شده بود. این نخستین باری بود که یک مقام والای دولتی رسماً حاضر شده بود با فعالان جنبش آزادی بخش حیوانات به مذاکره بنشیند و این از نظر هورن و حامیان‌ش، طی کردن یک گام مهم به جلو تلقی می‌شد.

• اکتبر ۱۹۹۸: ۶۸ روز

بلندترین اعتصاب غذای هورن در ۶ اکتبر ۱۹۹۸ شروع شد و ۶۸ روز بعد، در ۱۳ دسامبر به اتمام رسید. این اعتصاب، موضوع آزمایش بر حیوانات را به مهمترین موضوع سیاسی بریتانیا تبدیل کرد، درحالی که وضعیت وخیم او در زندان در تیتراه‌های اصلی روزنامه‌های سرتاسر دنیا عنوان شد.

این بار درخواست‌های هورن وسیع و خاص بود. او خواستار توقف صدور مجوز برای آزمایش بر حیوانات و عدم تمدید مجوزهای جاری، ممنوعیتی بر تمام تشریح‌های جانوری برای اهداف غیر پزشکی (آرایشی و بهداشتی)، تعهدی برای متوقف کردن تمام تشریح‌های جانوری از تاریخ ۶ ژانویه ۲۰۰۲، پایان یافتن فوری تمام آزمایشات حیوانی در موسسه‌ی پورتون داون و بسته شدن همیشگی کمیته‌ی جراحی حیوانات شد. او اعلامیه‌ای صادر کرد که حامیان جنبش حیوانات از آن به عنوان کلام اتحاد نام می‌برند:

«این جنگ برای ما، خواسته‌های ما و نیازهای ما نیست، که

از رفتن به کما جلوگیری کند و بتواند مذاکرات را بفهمد. این باعث شد بعد ها رسانه ها از این اعتصاب به عنوان یک فریب نام ببرند.

• فعالیت ها در حمایت از هورن

حمایتی بین المللی از هورن از سوی فعالان انجام شد. در یورک و لندن معترضان بیرون از بیمارستان و مقابل ساختمان پارلمان، با در دست داشتن شمع و پلاکارد و عکس های هورن شب زنده داری کردند.

در ۲۴ نوامبر، در روز آغاز به کار پارلمان، فعالان پرچمی را به حمایت از هورن در مقابل ماشین ملکه، در حالی که به سمت ساختمان مجلس در حرکت بود، نگه داشتند. معترضین در مقابل ساختمان آزمایشگاه های بیبرا و مزرعه ی سمورهای ویندمیلک راهپیمایی کردند. در فنلاند ۴۰۰ روباه و ۲۰۰ راکون از یک مزرعه ی تولید خز نجات داده شدند. یکی از انجمن های حامی تست های

حیوانی مورد حمله قرار گرفت و تظاهرات فراوانی در مقابل سفارت های انگلستان در نقاط مختلف دنیا برگزار شد.

• تهدیدهای به مرگ

وقتی به نظر می رسید که هورن در شرف مرگ است، مجاهدین حقوق حیوانات به وسیله ی رایبن

وب، فعال دفتر مطبوعاتی آزادی بخش حیوانات، اعلامیه ای صادر کردند و در آن چهار دانشمند را با ذکر نام و شش تن دیگر از دانشمندان را بدون آوردن نامشان، در صورت مرگ هورن، تهدید به ترور کردند.

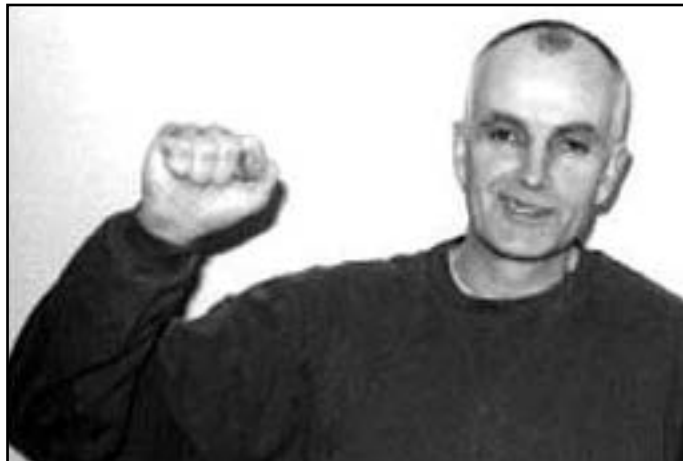
پلیس افراد نام برده در این لیست را به سرعت تحت محافظت خود قرار داد. از برخی از آن ها تا سال ها محافظت می شد.

• بازگشت به زندان

به گفته ی کیث مان، در روز شصت و سوم یک گوش هورن، یک چشم و کبدش از کار افتادند و او به شدت درد می کشید. برای ظهر روز شصت و ششم قرار ی ترتیب داده شد تا حامیانش مدارکی را که از وزارت کشور فکس شده بود و پیشنهادهای که دولت احتمالاً عملی می نمود را ارائه می کرد، به او نشان دهند. قرار شد اگر این پیشنهادهای حتی اندکی واقعی جلوه کند،

برای تمام حیوان های زجر کشیده و کشته شده در آزمایشگاه های تشریح و برای تمام حیواناتی ست که در همان آزمایشگاه ها زجر خواهند کشید و خواهند مرد، مگر اینکه ما همین الان این تجارت شیطانی را متوقف کنیم. روح حیوانات شکنجه شده نیازمند شدید عدالت است، فریاد آن ها برای آزادی ست. ما می توانیم این عدالت را به وجود آورده و این آزادی را به ارمغان آوریم. حیوانات به جز ما کسی را ندارند. ما آن ها را ناامید نخواهیم کرد.»

مان می نویسد که این بار اعتصاب غذا برای هورن سخت تر بود. شاید دلیلش آسیب هایی بود که از دو اعتصاب غذای قبلی دیده بود. او در روز دهم اعتصابش به قسمتی از بیمارستان منتقل شد که گفته می شود سلول مخصوص معتصبان بود و دستشویی هم نداشت. او بعدها به خاطر فشار اعتراض هوادارانش به سلولی معمولی برده شد. پس از از دست دادن ۲۵ درصد چربی بدنش، در روز چهل و سوم برای او دعای پیش از مرگش را خواندند.

دولت حزب کارگر رسماً تسلیم خواسته های هورن نشد و اعلام کرد با هورن یا هوادارانش مذاکره ای نخواهد کرد، اما مخفیانه با آن ها به مذاکره نشست. تونی کلارک هورن را در ۱۲ نوامبر در زندان ملاقات کرد تا جلسه ی دیگری میان طرفداران هورن و وزارت کشور تشکیل دهد،

که در ۱۹ نوامبر، چهل و چهارمین روز اعتصاب برگزار شد. هورن پس از جلسه، بیانیه ای داد و گفت که از موضعش کنار نمی کشد و همچنان به اعتصابش ادامه می دهد. پس از آن، او از خواسته اش برای تشکیل یک گروه قانون گذار برای اصلاح قوانین آزمایش بر حیوانات، که حزب کارگر وعده ی انجامش را در صورت پیروز شدن در انتخابات داده بود، صرفه نظر کرد.

در چهل و ششمین روز اعتصاب، در حالی که بیمارستان عمومی یورک منتقل شد که از کم آبی بدن پس از یک هفته استتفراغ پیاپی رنج می برد. در روز پنجاه و دوم بنا به گزارشات، او درد طاقت فرسایی داشت، به سختی می دید و در خطر رفتن به کما بود. بنا به گفته ی مان، طرفدارانش برایش نوارهای صدای ضبط شده ی مذاکراتشان با دولت را می آوردند که او به سختی می توانست بر آن ها متمرکز شود. مان می نویسد که هورن تصمیم گرفت به مدت سه روز شربت پرتقال و چای شیرین بنوشد تا برای چند روز

هورن به اعتصابش پایان دهد. در اوایل صبح روز ۱۰ دسامبر ۱۹۹۸ (روز شصت و ششم)، بدون اطلاع قبلی به هواداران و خانواده اش، او را از بیمارستان به زندان فول ساتن بازگرداندند. وزارت کشور اینگونه توضیح داد که چون هورن نمی پذیرفت تحت درمان قرار گیرد، دیگر نیازی به ماندنش در بیمارستان نبود. مان می نویسد که هورن به توهم افتاده بود و دیگر به یاد نمی آورد که چرا در اعتصاب غذا به سر می برد.

• اکتبر ۲۰۰۱: ۱۵ روز

هورن سلامت خود را بهبود نبخشید. به نقل از مان، او دست به اعتصابات غذایی بی دلیل بی شماری در زندان زد. کار به جایی رسید که دیگر کسی جز زندان بانان نمی دانست که آیا او چیزی می خورد یا نه. او آخرین اعتصابش را در ۲۱ اکتبر ۲۰۰۱ آغاز کرد و ۱۵ روز بعد به دلیل نارسایی کبد از دنیا رفت. او حکمی را امضا کرد که طبق آن درمان پزشکی خود را نپذیرفته بود و روان پزشکان او را از نظر روانی سالم تشخیص دادند که بدین معنی بود که مسئولین در این امر دخالتی نکرده اند.

واکنش‌های انتقادی رسانه‌ها پس از مرگ او نیز ادامه یافت. کوین تولیس در گاردین نوشت:

«او در زندگیش کسی نبود. یک نظافتچی ناموفق بود که به یک بمب‌گذار تبدیل شد؛ اما او با مرگش به عنوان اولین فدایی موفق ترین گروه تروریستی که بریتانیا تاکنون به خود دیده است، یعنی جنبش حقوق حیوانات، خواهد درخشید.»

پیکر بری هورن در زادگاهش نورثمپتون، زیر یک درخت بلوط در قبرستانی جنگلی، پیچیده در لباس تیم فوتبال نورثمپتون تاون به خاک سپرده شد. ۷۰۰ نفر در مراسم خاکسپاری هورن شرکت کردند و تابوتش را تا شهر همراهی کردند و پرچمی در دست داشتند که بر روی آن نوشته شده بود: «دولت حزب کارگر دروغ گفت، بری مرد.»

دو نظر در مورد دلیل پایان دادن هورن به اعتصابش ذکر شده است. به گفته ی مان، هورن دو روز پس از بازگشتش به زندان، بدون هیچ توضیحی اعتصابش را شکست و سریعاً به بیمارستان بازگردانده شد؛ اما به گفته ی رسانه‌ها، یکی از اعضای پارلمان کرسی ریاست کمیته ی جراحی حیوانات را به مایکل بنر داد تا جلسه ای با یان کاووزی، رئیس گروه پارلمانی تمام حزب‌ها در بخش رفاه حیوانات برگزار کرده تا درباره ی وضعیت آزمایشات بر حیوانات در بریتانیا به بحث بنشینند. این از دید هورن یک امتیاز از سوی دولت به حساب می آمد و او راضی شد در روز ۱۳ دسامبر ۱۹۹۸ به اعتصابش پایان دهد. دوستان هورن مشکوک به این هستند که در دو روزی که او از بیمارستان به زندان بازگشت، اتفاق عجیبی رخ داده است. مان می نویسد: «ممکن است هیچ وقت مشخص نشود که چه اتفاقی در آن دو روز بازگشت هورن به زندان برایش رخ داده است، اما تمام نزدیکانش مشکوک به این هستند که اتفاق خاصی برایش رخ داده و او دیگر خود سابقش نشد.»

• پایان سومین اعتصاب غذا

پاسخ رسانه‌های بریتانیا به پایان گرفتن اعتصاب هورن بسیار منتقدانه بود. نشریات بر سه روزی که هورن آب پرتقال و چای

منبع: ویکی پدیا انگلیسی
http://en.wikipedia.org/wiki/Barry_Horne

معرفی گروه ایرانیان مخالف

a l T e s t i n g . i r

مباش در پی آزار و هر چه خواهی کن که در طریقت ما غیر از این گناهی نیست

دیده می‌شود. صنایع غذایی، پوشاک و همچنین مؤسسات تحقیقات پزشکی از پیشتازان و سردمداران آسیب و رنجی هستند که به طور روز افزون بر حیوانات تحمیل می‌شود. با این همه، جنبش‌های حامی حقوق حیوانات با تلاش‌هایی که در سرتاسر جهان به خرج می‌دهند، توانسته‌اند تا حدی از میزان رنج و استثمار وارد شده بر حیوانات بکاهند و نویدی باشند برای آزادی و احقاق حقوق از دست رفته حیوانات در بند.

گروه «ایرانیان مخالف آزمایش روی حیوانات» شاخه‌ای از فعالان و مدافعان حقوق حیوانات در ایران می‌باشند که محور تلاش خود را روی آزادی حیوانات آزمایشگاهی از قفس‌های آزمایشگاه‌های مراکز آموزشی و تحقیقاتی، متمرکز کرده است. گروه هم اکنون عمده تلاش خود را بر روی پیاده‌سازی انواع روش‌های جایگزین آزمایش بر روی حیوانات متمرکز کرده است؛ ابزارهای چند رسانه‌ای آموزشی (اسلاید، فیلم و نرم‌افزارهای کامپیوتری) و مانکن‌های ساده تا پیشرفته شبیه‌ساز حیوانات از نمونه‌های این جایگزین‌ها می‌باشند. گروه «ایرانیان مخالف آزمایش روی حیوانات» با بهره‌گیری از روش‌های نوین سودمند و برتر جهانی سعی دارد در این زمینه دانش و بینش جدید را در بین اساتید و دانشجویان دانشگاه‌های علوم پزشکی و دامپزشکی کشور معرفی و ترویج کند.

فعالیت‌های گروه

سفارش و تهیه ابزارهای جایگزین از نهادهای خارج از کشور یکی از اصلی‌ترین فعالیت‌های گروه «حمایت از حقوق حیوانات» است. در این راستا گروه با مؤسسه «InterNiche» (آموزش با شفقت) و همچنین «AnimaLearn» که از جمله سازمان‌های برجسته فعال حقوق حیوانات آزمایشگاه‌ها در سطح بین‌المللی می‌باشند، برای تهیه ابزارهای جایگزین آزمایش‌های حیوانی ارتباط برقرار کرده است.

همان‌گونه که ما انسان‌ها در جوامع خود دارای قوانین و حقوقی برای زیستن هستیم که رعایت نکردن آنها موجب پدید آمدن ظلم و ستم و آفری می‌گردد، حیوانات نیز دارای حقوق طبیعی هستند. بی‌گمان تفاوت‌هایی بین گونه انسان و حیوان است. اما هر ذهن خردمندی از خود می‌پرسد، آیا ما آدمیان با قدرت و هوشی برتر نسبت به دیگر جانداران این کره خاکی، حق داریم از آنها

به هر شکلی سود ببریم؟ می‌دانیم که حیوانات به طور کلی از آنچه «هوش برتر یا انسانی» می‌نامیم فراتر نیستند. این در حالی است که آگاهی داریم حیوانات در حد خود داری هوش و احساس هستند. حتی در اکثر موارد احساسات و آنچه طبیعت برای حیوانات به ارمغان آورده است در هر گونه به شکلی خاص از انسان برتر است؛ همچون حس بویایی سگ‌ها یا

حس بینایی عقاب‌ها و یا رفتارهای طبیعی کبوترها. پس به این ترتیب برتری ما در «هوشمندی» با تسلط و شعور برتر نسبت به دیگر گونه‌ها ایجاب می‌کند که در مقابل حقوق حیوانات تأمل کنیم. حیواناتی که از لحاظ زیستی آنچنان با ما در تضاد نیستند که بخواهیم درد و رنجی را که آنها متحمل می‌شوند نادیده بگیریم و بی‌رحمانه همچون وسایلی برای رسیدن به مقصودهای انسانی خود (با هم‌آوردخواهی برای برپایی دنیایی بهتر)، سواستفاده کنیم و خودپسندی خود را با نقاب عقلانیت بپوشانیم.

امروزه بهره‌کشی از حیوانات و رنج‌وستمی که بر آنها وارد می‌آید به یکی از چالش برانگیزترین مقوله‌های اخلاق نظری و کاربردی تبدیل شده است. در بند کشیدن حیوانات در جهت ارضای اهداف سودجویانه در زمینه‌های گوناگون در فرهنگ روزمره بشر امروزی

ف آزمایش روی حیوانات

www.NoAnimalTesting

که علاوه بر رونمایی از طرح‌های جایگزین، نصب پوستر و توزیع بروشور، با اساتید و دانشجویان نیز به طور موردی به بحث و تبادل نظر پرداخته شده است. به طوری که در این سمینارها گام‌های نخست جایگزین سازی ابزارهای مربوط، برداشته شده است. از آن جمله می‌توان به شرکت در کنگره جراحی دامپزشکی (بهمن ۱۳۸۸) به میزبانی دانشگاه آزاد اشاره کرد که دامنه اعتراضات گروه تا سطح مدیریت و ریاست جلسه نیز کشیده شد. همچنین می‌توان از شرکت در کنگره دامپزشکی (اردیبهشت ۱۳۸۹) به میزبانی دانشگاه ایران یاد کرد که وسیع‌ترین فعالیت گروه تاکنون نیز بوده است. توزیع ۴۰۰ عدد CD و بروشور در میان اساتید و دانشجویان شرکت کننده در کنگره، پخش فیلم ۱۸ دقیقه‌ای گروه در برنامه اختتامیه کنگره، برگزاری آرایه‌ای با موضوع معرفی روش‌های جایگزین آزمایش بر روی حیوانات و همچنین حضور در طی آرایه‌های دانشجویی، نقد اخلاقی و علمی آزمایش‌ها و پژوهش‌های انجام گرفته از جمله این اقدامات در سمینار مزبور بوده است.

ارتباط و همکاری با گروه

گروه «ایرانیان مخالف آزمایش روی حیوانات» جمعی مستقل و خودجوش متشکل از افراد حامی حقوق حیوانات است که تصمیم دارد زبانی باشد برای بی‌زبانان، مدافعی باشد در دفاع از بی‌دفاعان و دادخواهی برای ستم‌دیدگان. با امید به آگاه‌تر شدن اساتید و دانشجویان کشورمان برای احقاق حق نادیده گرفته شده حیوانات تا بتوانیم هم‌پای طبیعت یاری رسان راستین حیوانات و انسان‌ها باشیم.

برای آشنایی بیشتر با فعالیت‌ها و ابزارهای جایگزین و همچنین همکاری با گروه برای گسترش و جایگزین‌سازی دانش نوین به تارنمای اصلی گروه به آدرس www.NoAnimalTesting.ir مراجعه کرده. همچنین می‌توانید در خبرنامه و مرکز اطلاع‌رسانی گروه به آدرس www.groups.yahoo.com/group/NoAnimalTesting عضو شوید.

انواع اسلاید، فیلم و نرم‌افزارهای آموزشی (تهیه شده از مؤسسه InterNiche) به همراه مانکن‌های ساده تا پیشرفته شبیه‌ساز حیوانات، فیلم و کتاب (تهیه شده از مؤسسه AnimaLearn) و همچنین نرم‌افزار «Electronic Atlas Of Equine Dentistry» (اهدایی توسط پرفسور Alnady استاد دامپزشکی دانشگاه قاهره، مصر) از جمله ابزارهایی هستند که هم اکنون گروه به آنها مجهز است و برای آموزش در دانشگاه‌های علوم پزشکی و دامپزشکی کشور قابل استفاده می‌باشد. شرکت Arax از جمله شرکت‌های داخلی‌ای می‌باشد که در خرید، ورود و توزیع ابزارهای جایگزین در سطح کلان با گروه همکاری می‌کند.

هم‌اکنون گروه «ایرانیان مخالف آزمایش روی حیوانات» با همراهی تعدادی از اساتید پیشرو کشور در جایگزین‌سازی ابزارهای آزمایش غیرحیوانی، طرح پیاده‌سازی این ابزارها در کلاس‌های آموزشی و آزمایشگاهی دانشجویان را در دست بررسی دارد. اساتیدی از دانشگاه تهران، شهید بهشتی، ارومیه، شهر کرد، تبریز، کرمان و آزاد تا به امروز در شناساندن ابزارهای جایگزین با گروه همکاری‌های ارزشمندی داشته‌اند. همچنین به منظور تسریع در اطلاع‌رسانی، گروه علاوه بر ایجاد پایگاه و خبرنامه اینترنتی، اقدام به طراحی و ساخت دو سری بروشور و هشت سری پوستر و همچنین یک فیلم ۱۸ دقیقه‌ای به همراه ترجمه‌ای بر فیلم آموزشی مؤسسه «آموزش با شفقت» (InterNiche) و ترجمه‌ای بر مصاحبه خانم Jan Creamer (مدیر انجمن بین‌المللی ضد کالبدشکافی NAVS) نموده است. مجموع این تولیدات به همراه نسخه کاملی از کتاب‌ها و نوشتارهای مرتبط و همچنین بخشی از نرم‌افزارهای جایگزین در قالب یک CD گردآوری شده است.

فعالیت‌های منسجم و ازپیش برنامه‌ریزی شده برای شرکت و اطلاع‌رسانی در سمینارها و کنگره‌های پژوهشی علوم پزشکی و دامپزشکی کشور از دیگر فعالیت‌های انجام شده گروه تاکنون است.

ماده سگی به همراه هشت توله شیرخوارش که به منظور تشریح و آموزش برای دانشجویان دامپزشکی نگهداری می‌شدند با تلاش‌های گروه «ایرانیان مخالف آزمایش روی حیوانات» نجات یافتند.

انتقال توله ها به سبد

نظر به اینکه گروه مخالفان آزمایش روی حیوانات مدت‌هاست در تلاش برای معرفی و آگاه کردن جامعه دامپزشکی کشور از کشتار بی‌مورد حیوانات در کلاس‌های تشریح برای دانشجویان و همچنین معرفی روش‌های نوین و به روز به جای تشریح و آزمایش روی حیوانات می‌باشد، موفق شدند شنبه ۲۲ آبان با تلاش‌های دکتر صافی استاد کلینیکال پاتولوژی و از اعضای گروه و همچنین دکتر عظمایی از اساتید دانشکده دامپزشکی واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد واقع در شهریار، هشت توله را به همراه مادرشان از مرگ رهایی بخشند.

نجات ۹ قلاده سگ از دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات

سگ‌ها پس از شستشو توسط حامیان حیوانات

صبح همان روز در سالن آمفی تئاتر این دانشگاه جلسه‌ای با سخنرانی دکتر صافی در راستای معرفی روش‌های نوین و جایگزین به جای استفاده از حیوانات در آزمایشگاه‌ها برگزار گردید. در این جلسه آزمایش روی حیوانات با توجه به پیشرفت‌های صورت گرفته منسوخ و خلاف اخلاق علمی دانسته و در ادامه به تشریح روش‌های جایگزین و آزمایش روی حیوانات پرداخته شد.

امید است این حرکت پسندیده که مستلزم توجه و آگاهی افراد جامعه، به خصوص اساتید و دانشجویان دامپزشکی کشور است مورد توجه قرار گرفته و در نهایت آغازی باشد برای پایان دادن به اسارت و مرگ حیوانات در بند.

سگ مادر و بچه‌هایش درون ماشین

سگ‌ها پس از آزادی

اصلاً چرا آزمایش روی حیوانات اینقدر رایج شد؟

ترجمه: آرتا ایرانی

نویسی شکست خورده بود، رو به آزمایش بر روی حیوانات آورد. اشتیاق او و حجم زیاد نتایج - درست یا نادرست - که از زنده شکافی حیوانات بدست می‌آمد، بزودی آزمایشات حیوانی را به کسب و کاری سودآور تبدیل کرد. در این زمان، پژوهش‌های پزشکی از قلمرو پزشکان خارج شد. کسانی که از تحصیلات پزشکی بی‌بهره بودند هنوز می‌توانستند از راه آزمایش روی حیوانات زندگی بگذرانند و البته در روند علم تأثیرگذار باشند. در واقع ماشین آزمایشات حیوانی آنقدر استنتاج‌های فراوانی تولید می‌کرد که گاهی نتایج برآمده از آن باعث مردود شمردن شواهد بدست آمده از انسان می‌شد.

دیری نگذشت که آزمایشگران بر روی حیوانات برای تحقیقات خود پول طلب کردند و بودجه گرفتند. پرورش دهندگان حیوانات، تأمین کنندگان تجهیزات آزمایشگاهی و هر حرفه‌ایی که پیوندی با این بازار در حال گسترش داشت، از این خوان نعمت بهره جست. این صنعت نوپا برای مطالعه‌ی بیماری‌ها کارآمد می‌نمود، اگرچه عدم تجانس عظیمی مابین گونه‌های حیوانی مختلف و میان حیوانات و انسان مشاهده می‌شد.

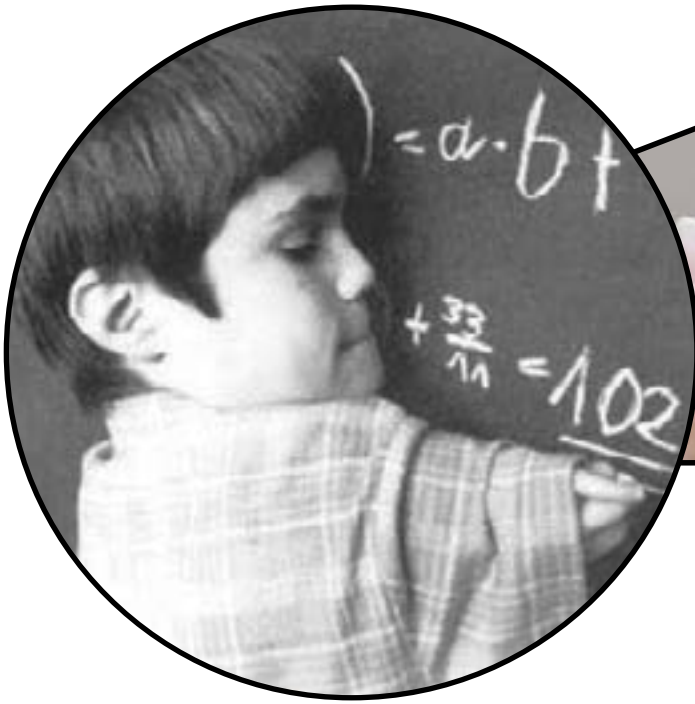
در دهه‌ی ۱۹۳۰، در یک اتفاق منفرد، حیوان و انسان نسبت به یک دارو واکنش مشابهی نشان دادند و اینگونه آزمایش بر روی حیوانات بخشی جدا ناشدنی از فرآیند ساخت دارو شد. البته مشکل همچنان سر جاییش بود: انسان و حیوان واکنش متفاوتی به مواد شیمیایی نشان می‌دادند.

با وجود اینکه آزمایش روی حیوانات ما را به نتایج درست نمی‌رساند، تحمیل آزمایش‌هایی که انسان‌ها هیچگاه برای آنها داوطلب نمی‌شوند به حیوانات، امتیازهای فراوانی برای انسان داشته که در طول زمان مشخص شده‌اند. حیوانات نمی‌توانند این ادعا را رد کنند.

همیشه بیش از اندازه‌ی کافی جسد، بافت و خون انسانی در دسترس بوده تا پایه‌های دانش ما را بنا نهاده شوند. افسوس، در غرب مسحیت نفوذ زیادی داشت و فرمان بلند پایه‌ی پاپ کالبدشکافی را ناروا دانسته بود. در درازای سده‌ی دوم میلادی، پزشکی رومی به نام گالن برای نوشتن بیش از ۵۰۰ رساله‌ی خود درباره‌ی فیزیولوژی انسانی، آزمایش‌های بیشماری روی حیوانات انجام داد. بسیاری از این نتیجه‌گیری‌ها از پایه نادرست بودند و کمک بزرگی به پررنگ کردن سیاهی در دوره‌ی تاریک سده‌های میانه کردند؛ دوره‌ایی که سران کلیسا بر خوردی متحجرانه با کالبدشکافی انسان داشتند.

دوره‌ی روشنگری (رنسانس) وقفه‌ی کوتاهی بوجود آورد. فشار جستجوی پاسخ برای پرسش‌های خردمندانه و رقابت جوانه سرانجام از فهرست ممنوعه‌های کلیسا در قدرت پیشی گرفت. کالبدشکافی اشتباهاتی را که از زمان گالن برای ۱۳۰۰ سال دانش پزشکی را به بیراهه کشانده بودند نمایان ساخت. تنها با بررسی لاشه‌ی انسان بود که علل کالبدی بیماری‌ها یکی پس از دیگری روشن شدند.

در میانه‌ی سده‌ی نوزدهم، کلود برنار، مردی که در نمایشنامه

و راسوهایی که تالیدومید برای روی آنها آزمایش شد، دشدیسیگی تنها گهگاه دیده شد.

هیچگاه به این موضوع اهمیت داده نشد که مدارک نیرومند و فراوانی وجود داشت که آشکارا نشان می داد مواد شیمیایی در گونه های متفاوت، بسیار متفاوت عمل می کنند. بوسیله ی تصویب قانونی که به موجب آن باید بی خطر بودن و مؤثر بودن همه ی داروها قبل از عرضه به بازار در آزمایشهای حیوانی به اثبات برسد، دولت امریکا مقرری ساخت برای پنهان شدن شرکت های داروسازی و همه ی صنایعی که در مورد سلامت محصولاتشان از نظر پزشکی تردید وجود دارد، از آن زمان، هرگاه شکایتی طرح می شود، شرکت های داروسازی ادعا می کنند که طبق متن قانون رفتار کرده اند. بدون شک، منافع هنگفت تجاری که صنایع از وجود این شکاف قانونی بدست می آورند، نقش بزرگی در ایجاد نوعی قداست و مصونیت از انتقاد و تغییر برای آزمایشات ناکارآمد حیوانی بازی کرده است.

در حالی که صنعت داروسازی بسرعت به پیش می رفت و از آزمایش بر روی حیوانات بمنظور افزایش درآمد بهره می برد، فاجعه ی تالیدومید پیش آمد. تالیدومید، دارویی که برای کاهش آثار ناخوشی بامدادی (یا تهوع صبحگاهی در زنان باردار) تجویز می شد، باعث تولد بیش از ده هزار نوزاد ناقص شد. این ماجرا کنگره ی امریکا را بر آن داشت تا هرآنچه در توانش بود برای بازگرداندن اعتماد مردم به صنایع داروسازی انجام دهد. قرار بر آن شد که این اطمینان از راه تصویب قانونی برای الزامی شدن آزمایشات حیوانی به جامعه داده شود.

غافل از اینکه تالیدومید پیش از عرضه به بازار بر روی حیوانات آزمایش شده بود و در آنها باعث نقص های مادرزادی نشده بود و حتی پس از این قانون و وقتی دانشمندان پی بردند که دنبال چه تأثیری بگردند، نقص مادرزادی ناشی از تالیدومید بندرت در حیوانات مشاهده شد.

در میان ۱۵ نژاد موش، ۱۰ نژاد موش صحرائی، ۱۱ نژاد خرگوش، ۲ نژاد سگ، ۳ نژاد همستر و ۸ گونه نخستی (پریمات) و همچنین گونه های متفاوتی مانند گربه، آرمادیو، خوکچه هندی، خوکسانان

منبع: www.all-creatures.org

پیامدهای زنده شکافی حیوانات

ترجمه: کیمیا جانفدا

مخاطرات زیست محیطی

مواد شیمیایی استفاده شده برای نگهداری نمونه‌های مرده حیوانات مانند فرمالدئید و فرمالین (فرم رقیق شده فرمالدئید) جزء محرک‌های سیستم تنفسی هستند. همچنین جزء مواد سرطان‌زا و از آلاینده‌های زیست محیطی نیز می‌باشند. بی‌توجهی و رفتار غیرمسئولانه در مورد از بین بردن این نگهدارنده‌ها و با باقیمانده جسد حیوانات می‌تواند موجب سرایت آلودگی به آب و خاک و همچنین آسیب به حیات وحش شود.

تخلیه زیستگاه

یک برنامه آموزشی که بتواند باعث ترویج نقش اصلی و طبیعی حیوانات در اکوسیستم‌شان و همچنین فوائد حضور آنها در محیط زیست باشد بسیار کاربردی و مفید در زمینه درس‌های علوم طبیعی خواهد بود. از بین بردن حیوانات از زیستگاه طبیعی زندگیشان برای استفاده در کلاسهای درس می‌تواند سبب برهم زدن تعادل اکوسیستم شود و یک سرمشق منفی در حفاظت و حمایت از محیط زیست باشد دو مسئله حیاتی برای دانشمندان آینده.

نگرانی‌ها در مورد سلامتی

بعد از اینکه حیوانات کشته می‌شوند بخصوص برای اهداف کالبدشکافی، معمولاً در فرمالدئید نگهداری می‌شوند، یک گاز تقریباً بی‌رنگ و بی‌مزه با سوانندگی بالا و بوی تند و تیز که به سادگی در آب حل می‌شود و به فرمالین تبدیل می‌شود. فرمالدئید قطعاً یکی از مواد سرطان‌زا برای انسان است. مطابق اطلاعاتی که از آژانس حمایت از محیط زیست امریکا گرفته شده، این نگهدارنده‌های شیمیایی می‌توانند به وجود آورنده سرطان‌های گلو، نای، ریه و مجاری تنفسی باشند. همچنین از خطرات فرمالدئید آسیب به چشم، تحریک و سوزش پوست، برونشیت و حملات آسم نیز دیده شده است. در این رابطه کودکان مستعدتر از بالغین در تأثیرات تنفسی فرمالدئید هستند (بر طبق مطالعات آژانس بررسی مواد سمی و بیماری‌های ثبت شده).

منبع:

www.animalearn.org

چگونه باید بدون حیوانات سرطان را درمان کنیم؟

ترجمه: آرتا ایرانی

برنامه‌ی «جنگ در برابر سرطان» در آمریکا از زمان ریاست جمهوری نیکسون آغاز شد و اگرچه روز به روز به انبوه دانسته‌های وابسته به «سرطان در حیوانات» افزوده می‌شود، پژوهشگران هنوز در این جنگ پیروز نشده‌اند. چه بسا اکنون

آمار مرگ و میر ناشی از سرطان از هر دوره‌ای بیشتر است. یک دلیل برجسته برای اینکه هنوز نتوانسته‌ایم گره‌ی مرگ و سرطان را بگشاییم این است: **سرطان حیوانی و سرطان انسانی یکسان نیستند.**

سرطان یک بیماری واحد نیست، سرطان‌های گوناگونی وجود دارند. تنها در انسان ۲۰۰ گونه سرطان دیده شده که اندام‌ها، بافتها و یاخته‌های مختلف را دچار می‌سازند. اگرچه

اندام‌ها، بافتها و یاخته‌های همانند در حیوانات نیز می‌توانند سرطانی شوند، این سرطان‌ها هیچگاه دقیقاً با غده‌های بدخیم در انسان همانند نیستند. آمادگی برای گرفتار شدن به سرطان می‌تواند ارثی باشد. عوامل پیرامونی، خوراک و سبک زندگی نیز می‌توانند

«پیشینه‌ی پژوهش بر روی سرطان، جستجو برای یافتن درمان سرطان در موشها بوده است... ما دهه‌هاست که به شیوه‌های درمان سرطان در موشها دست پیدا کرده‌ایم. تنها مشکل این است که این درمان‌ها در انسان جواب نمی‌دهند. به همین سادگی»

آسیب‌پذیری نسبت به سرطان را افزایش دهند. پژوهشگران برای اینکه حیوانات آزمایشی را به انسان نزدیک کنند، آنها را با ژنهای انسانی تلقیح می‌کنند و بعد در معرض عوامل سرطانی از پیش شناخته شده در انسان قرار می‌دهند. دقت کنید: «از پیش شناخته شده»!.. اگر جانور هدف ما انسان است و ما مدارک کافی برای سرطانزا دانستن یک ماده‌ی شیمیایی، برنامه‌ی خوراک یا سبک زندگی در انسان در اختیار داریم، اصلاً چه نیازی داریم که این مراحل را در دیگر جانوران تکرار کنیم؟

در هر حال، یک ماده‌ی مشخص لزوماً در همه‌ی گونه‌ها سرطانزا نیست. مثلاً اگرچه پیش‌بینی بر این بود که موشهای خانگی و موشهای صحرایی واکنش مشابهی در بروز سرطان داشته باشند، پژوهش‌های انجام شده بر روی این دو گونه نشان داد که ۴۶ درصد از مواد شیمیایی که در موشهای صحرایی ایجاد سرطان کردند، برای موشهای خانگی سرطانزا نبودند. پس وقتی گونه‌هایی بسیار نزدیک مانند موش خانگی و موش صحرایی بطور یکسان به سرطان دچار

همچنین بنیاد ملی سرطان یک پژوهش ۲۵ ساله‌ی کلان انجام داد که در آن چهل هزار گونه‌ی گیاهی برای یافتن ترکیبات ضد توموری مورد مطالعه قرار گرفتند. در این پژوهش بسیار پرهزینه، دستاوردهای مثبت بسیاری در مدل‌های حیوانی پیدا شد ولی حتی یک داروی پادسرطانی برای انسان از این پژوهش برنخاست. در نتیجه، بنیاد ملی سرطان اکنون یاخته‌های سرطانی انسانی را برای پژوهش‌های غربالی یاخته زهر شناسی بکار می‌برد. همانگونه که دکتر کلاؤسنر، سرپرست بنیاد ملی گفته است: «پیشینه‌ی پژوهش بر روی سرطان، جستجو برای یافتن درمان سرطان در موشها بوده است... ما دهه‌هاست که به شیوه‌های درمان سرطان در موشها دست پیدا کرده‌ایم. تنها مشکل این است که این درمان‌ها در انسان جواب نمی‌دهند. به همین سادگی»

منبع:
www.all-creatures.org

نمی‌شوند، شگفت‌آور نیست که بدانیم از ۲۰ ماده‌ی شیمیایی که در انسان‌ها سرطانزا نیستند، نوزده تای آنها حیوانات را به سرطان دچار کردند.

بنیاد ملی سرطان در امریکا، موشهایی را که در بدنشان ۴۸ نوع سرطان انسانی رشد داده بود، با یک دوجین داروی ضد سرطان که کاربرد آنها در انسان‌ها برای درمان این سرطان‌ها سودمند شناخته می‌شود، زیر تیمار قرار داد. در مورد ۳۰ نوع از ۴۸ گونه سرطان، دارو کارگر نیفتاد. ۶۳ درصد از مدل‌های موشی نتیجه‌ی نادرست ارائه دادند.

آیا داروها بدون اینکه ابتداء روی حیوانات آزمایش شوند قابل اطمینان خواهند بود؟

ترجمه: فاطمه ن.

بله. با حذف فاز آزمایش روی حیوانات، داروها به همین اندازه و چه بسا بیشتر قابل اعتماد خواهند بود. اکنون، داروهای قانونی بیش از مجموع کل داروهای غیر مجاز آدم می‌کشد. ابتدا باید بدانید که داروها پس از آزمایش روی حیوانات آزمایشگاهی جهت توزیع، بسته‌بندی نمی‌شوند. ۴ شیوه برای ساخت داروها وجود دارد. دانشمندان با یکی از این روشها آغاز می‌کنند:

- کشف مواد جدید از طبیعت
- شناسایی یک ارزش متفاوت درمانی در یک داروی موجود
- تغییر دادن ساختار شیمیایی یک داروی مشابه
- طراحی یک داروی جدید از ابتدا بر مبنای عکس‌العمل‌های شیمیایی مورد انتظار

وقتی محققان در رابطه با کارایی یک ماده نظریه‌پردازی کردند، روی حیوانات اعمالش می‌کنند تا ببینند آیا روی آنها مؤثر است یا خیر. بازخوردهای زیادی را در مورد کارایی آن ماده روی گونه‌ی مورد آزمایش دریافت می‌کنند. نتایج مثبت آزمایشات حیوانی در رسانه‌های عمومی منتشر می‌شود و عموماً بصورت ناقص تنها به پل ناساخته میان نتایج حیوانات آزمایشگاهی و درمانهای انسانی اشاره می‌کنند. در این مرحله، هنوز هیچ اطلاعات موثقی درباره اینکه این دارو با انسان چه خواهد کرد در دسترس نیست چرا که متابولیسم ما منحصر به فرد است.

گرچه قرار دادن این مواد در معرض آزمایشات حیوانی با هدف آشکار ساختن آثار مورد انتظار و اثرات جانبی آن بر انسان انجام می‌گیرد اما در غالب موارد نتایج حاصل روی گونه‌های مختلف بسیار متفاوت است.

موادی که ممکن است بتوانند جان انسانهای زیادی را نجات دهند تأیید نمی‌شوند چون برای حیوانات مضر هستند. و موادی که حیوانات را علاج کرده تأیید می‌شوند اما به انسانها صدمه می‌زنند و حتی منجر به مرگ می‌شوند. به جای ایمن‌داشت مصرف کننده‌های انسانی، آزمایش روی حیوانات یک احساس ایمنی واهی و غلط را ایجاد می‌کند.

ادله این ادعا در هر تقویم دقیق از تاریخ توسعه دارو آشکارا وجود دارد. تعداد زیادی از داروهای رایج امروز از جمله آسپرین، استامسینوفن و ایبوپروفن، برای حیوانات بسیار مضر هستند. داروهای مدر به عنوان شالوده درمان پرفشاری خون، قبل از این گرایش دیوانه‌وار به آزمایشات حیوانی هم بصورت گسترده استفاده می‌شدند. بسیاری از این داروها که بصورت ایمن توسط میلیونها نفر استفاده می‌شوند، امروزه برای عبور از آزمایشات اجباری روی موشها با مشکل مواجه خواهند بود.

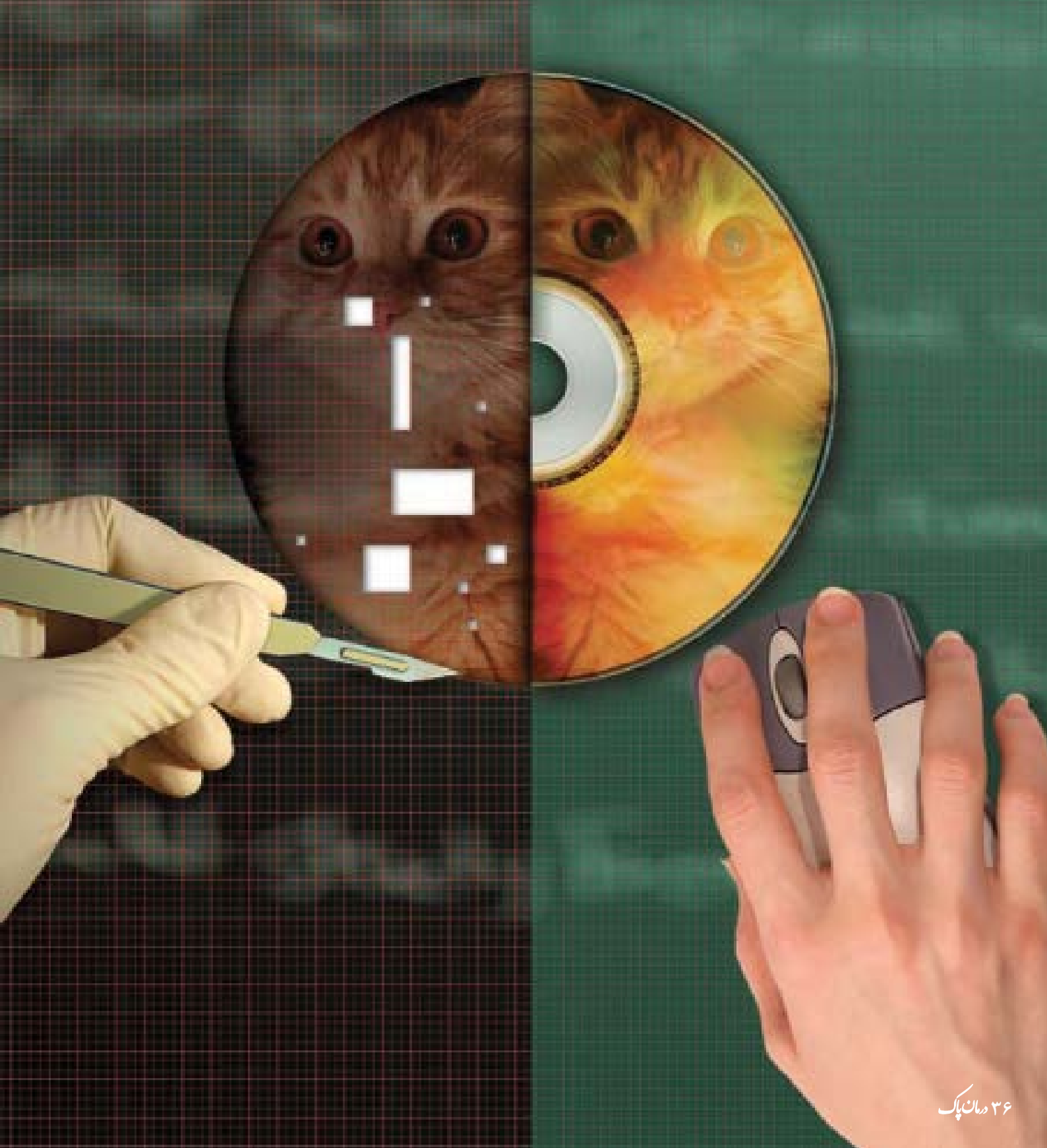
یک محقق می‌گوید: این دغدغه‌های موجه است که آزمایشات حیوانی مانعی است جهت بدست آوردن داروهای مورد نیاز. برای تعداد زیاد و قابل توجهی از موجودیت‌های بیماری، یا مدلهای حیوانی وجود ندارد یا این مدلهای بسیار ضعیف هستند. احتمال نادیده گرفتن داروهای مفید وجود دارد چون در مدلهای حیوانی رایج جواب نمی‌دهند.

تعداد بی‌شماری از داروهای آزمایش شده روی حیوانات که وارد بازار می‌شوند بعدها مشکل‌زا می‌شوند. کاملاً پذیرفته شده است که در حدود ۱۰۰,۰۰۰ مرگ سالیانه بر اثر داروهای مجاز رخ می‌دهد و در حدود ۱۵ درصد از پذیرش‌های بیمارستان‌ها ناشی از عکس‌العمل‌های نامساعد دارویی است. در یک دهه، بیش از نیمی از تمام داروهای تازه تأیید شده یا از رده خارج شدند یا به دلیل آثار جانبی پیش‌بینی نشده مهلک و شدید مجدداً توسط FDA برچسبگذاری شدند. و تمامی این داروها آزمایشات حیوانی گسترده‌ای را پشت سر گذاشته بودند!

آشکارا، پروتکل آزمایشات حیوانی به ضرر سلامت انسان عمل می‌کند. همچنین، اعتبارات ارزشمند تحقیقات را از متدولوژی‌های آزمایشی مستحکم انسان محور منحرف می‌کند.

ابزارهای جایگزین

Alternatives

شبیه سازی چندرسانه‌ای کامپیوتری

فرصتهای مرتبط با گسترش نرم‌افزار کامپیوتری در ارتباط با آموزش موثر علوم زیستی بطور زیادی در طی سالهای اخیر افزایش یافته. از تشریح مجازی که دانشجویان می‌توانند روی صفحه انجام دهند گرفته تا شبیه‌سازهای کاملاً واقعی از تکنیک‌های کلینیکی با ابزارهای سه بعدی و لمس کردن فرصتها تنها با مرزهای تکنیکی و پنداری محدود شده‌اند. یادگیری همراه کامپیوتر همچنین می‌تواند عمق و پهنای بیشتری به تجربه یادگیری بیفزاید. برای مثال مورفولوژی بین گونه‌ها می‌تواند با کلیک موس کامپیوتر مقایسه شود و یا بافت شناسی و سایر درسهای مرتبط با جلسات علمی.

یک تصویر به سادگی بزرگ یا کوچک می‌شود، دستگاه عصبی و گردش خون ناپدید می‌شود یا به صورت سه بعدی مشخص می‌شود، ماهیچه‌ها تحریک می‌شوند، کیفیتهایی چون کداری ارگان‌ها کنترل می‌شوند تا بیشتر ارتباط میان ساختمان‌ها درک شود. تجربه حسی افزایش یافته و درجه کنترل در نرم‌افزار جدید از یادگیری موثر حمایت می‌کند، بعضی برنامه‌ها شامل آزمایشگاههای مجازی می‌شوند با انتخابهایی برای کار کردن در آزمایشهای مختلف. دانشجویان می‌توانند در قدم‌های خود کار کنند بخشی از آزمایش را تکرار کنند و از ماده حامی تا زمانیکه اطمینان حاصل کنند که تکنیک و دانش را آموخته‌اند استفاده کنند. طبیعت متنوع توسعه‌های جدید تکنولوژی می‌تواند جذاب باشد که به تجربه یادگیری دانشجویان می‌افزاید و بخش مهمی از آموزش رسمی آنها برای تخصص می‌باشد که فن آوری اطلاعات و مهارتهای کامپیوتری نقش مهمی بازی خواهند کرد.

آزمایش روی خود دانشجو

برای جانورشناسان و دانشجویان پزشکی و دامپزشکی نمی‌توان بر اهمیت آزمایش روی بدن زنده تاکید بیش از حد کرد. یادگیری موثر از روندهای فیزیولوژیکی تنها با چند آزمایش روی بدن بدست می‌آید. آزمایش روی خود دانشجو یک ابزار جایگزین غیر تهاجمی است. بدن انسان البته موضوع مرتبط با دانشجویان پزشکی است و آزمایش روی خود در خیلی از موسسات به عنوان تمرین نرمال استفاده می‌شود. ولی بدن انسان می‌تواند در تمام علوم زیستی استفاده شود چنین تمریناتی شامل آزمایشات ساده مانند خوردن و یورتیک یا انجام آزمایش و سپس اندازه‌گیری تغییرات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی تا آزمایشات پیچیده‌تری از قبیل اندازه‌گیری سرعت هدایت عصبی با وسایل آزمایش روی خود وصل شده به نرم‌افزار مناسب کامپیوتری می‌باشند. شرکت زیاد و دل‌بستگی چنین آزمایشاتی آنها را شدیداً به یاد ماندنی و لذت بخش می‌کند.

ابزارهای جایگزین چه هستند؟

ما ابزارهای جایگزین را به عنوان کمکهای آموزشی یا دستاوردهای آموزشی که جایگزین استفاده مضر از حیوانات می‌شود یا آموزش بدون درد موجود را کامل می‌کند تعریف می‌کنیم.

- * آموزش مترقی که اهداف آموزشی آن توسط روشهای جایگزین صورت می‌گیرد.
- * جایی که حیوانات از آزار آزاد هستند و دانشجویان آزادی وجدان دارند.
- * آموزشی که مشوق دستورات آسمانی و احترام به ارزش زندگی است.

مدل‌ها و شبیه‌سازها

این‌ها شامل مدل‌های ارزان و وسایل آموزش جراحی می‌شود تا مانکن‌های کامپیوتری مدل‌های پایه می‌توانند برای مطالعه آناتومی بکار روند و یا یادگیری خوب استعمال حیوانات را بدون استرس حیوانات و اضطراب دانشجویان تسهیل کنند تنوع وسایل آموزش جراحی شامل مدل‌هایی از پوست، ارگان‌های داخلی و اعضا می‌شود که می‌تواند فرصتهایی برای دانشجو فراهم کند تا مهارتهای پایه شامل هم‌آهنگی چشم است، استفاده از وسایل تکنیک‌ها مانند بخیه را به خوبی یاد بگیرند. وسایل آموزش ارگان زائد به استفاده از بافت حقیقی در کار اجازه می‌دهد. محصولات پیچیده‌تر شامل مانکن‌هایی برای آموزش مهارتهای IV، لوله‌گذاری و کاتتر گذاشتن حیوانات و مراقبت‌های ویژه از احیا تا تخلیه مایع پلور می‌شود. مانکن‌های کامپیوتری درجه دیگری از پیچیدگی و حمایت به آموزش موثر دانشجویان می‌افزاید.

فیلم و ویدئو

غیر فعال اما موثر به عنوان بخشی از روند آموزش فیلم و ویدئو می‌تواند زمینه خوبی بدهد و یک ابزار جایگزین بصری با کیفیت فراهم کند. ویدئوهایی که از تشریحات حرفه‌ای تهیه شده‌اند اطلاعات بیشتری به دانشجویان می‌دهند تا تشریحی که توسط خود دانشجو انجام می‌شود و می‌تواند برای استفاده دانشجویانی که چنین مهارتهایی را قبل از تشریح اجساد که از راه اخلاق تهیه شدند نیاز دارند استفاده شود.

اجساد حیوانات که به صورت اخلاقی تهیه شده‌اند

مشکلات مرتبط با موارد واقعی کلینیکی نیز به عنوان یک دستاورد قوی آموزش شناخته می‌شود. این پیام به ویژه برای موسساتی مهم است که کار آزمایشگاهی روی حیوانات هنوز برای آموزش پزشکی استفاده می‌شود. برای آموزش دامپزشکی که حیوانات موضوع مرتبط هستند تمرین کلینیکی مجدداً یک ابزار جایگزین برای آزمایش روی حیوانات است، خیلی از کالج‌های دامپزشکی با کلینک‌های دامپزشکی در ارتباط هستند که چنین آموزشی را فراهم می‌کند. این روش آموزشی بسیار نزدیکتر به تمرین تخصصی کلینیکی که دانشجوی بعد از اتمام تحصیل به آن وارد می‌شود ارائه می‌دهد. یکبار که دانشجوی کار با حیوان و مهارت‌های کلینیکی پایه را یاد گرفت می‌توانند به تدریج تمرینات جراحی را با شاگردی دامپزشک ماهری شروع کنند. دانشجویان همینطور می‌توانند در اعمال جراحی سودمند دیگر شرکت کنند. بطور قطع تمرینات کلینیکی به عنوان یک دستاورد برای آموزش نقش دانشجو در تمام مراحل را تامین می‌کند. از خود جراحی تا مراقبت بعد از عمل و بهبود حیوانات.

آزمایشگاه‌های *in vitro*

گسترش سریع و درک تکنولوژی *in vitro* در تحقیقات و تست نیاز به آشنایی دانشجوی لیسانس با تکنیک‌ها دارد. روش‌های *in vitro* به جای *in vivo* می‌تواند این تجربه را فراهم کند و بافت حیوانات استفاده شده برای چنین کاری می‌تواند بطور اخلاقی تهیه شود. به علاوه استفاده از بافت حیوانات در بعضی کارهای عملی می‌تواند مستقیماً با مواد گیاهی جایگزین شود. برای مطالعه تنفس سلولی و انتقال الکترون میتوکندری می‌تواند از مخمر، سیبزمینی یا چغندر به جای روش مرسوم استفاده از کبد موش برای مثال تهیه شود.

ابرای بسیاری از دانشجویان جانورشناسی و تمام دامپزشکان آینده مطالعه آناتومی بدون مقداری کار کردن بر روی حیوان و بافت حیوان کامل نمی‌شود. مشابهاً برای جراحی آموزش اگر آزمایش واقعی بر روی بافت حقیقی اجرا نشود کافی نخواهد بود. البته ابزارهای جایگزین هایی که بدون کشتن و آزار حیوانات از راه اخلاقی تهیه شده‌اند برای چنین نیازهایی وجود دارند. به ویژه استفاده از اجساد حیوانی که از راه اخلاقی تهیه شده‌اند اخلاقی تهیه نشده بدین معنی است که حیوانات برای تهیه اجساد و بافت برای تمرین عملی نگهداری و کشته نشوند و مغازه‌ای هم برای چنین استفاده‌ای وجود نداشته باشد. مثالهایی از تهیه اخلاقی شامل حیواناتی می‌شود که بطور طبیعی یا در تصادف مردند و یا به دلایل خوب پزشکی کشته شدند. کلینک‌های دامپزشکی و مزارع دو منبع خوب بالقوه هستند و بعضی از کالج‌های دامپزشکی با کلینک‌ها برای اجساد ارتباط دارند. تعداد زیاد تمرینات خصوصی نیز تاکید بیشتری بر اجساد اخلاقی تهیه شده دارد. مشکلات موسسات این است که ارتباط صحیح را ایجاد کند و سازمان‌های قابل تحمل برای استفاده موثر از این منابع را بسازند. همینطور نیاز است که موسسه‌ها نشان دهند که احترام خواهند گذاشت و بطور اخلاقی از بدن حیوانات همراه سابق که برای مقاصد آموزشی در اختیار آنها گذاشته شده‌اند استفاده خواهند کرد.

تمرین کلینیکی

انتظار می‌رود که آموزش دانشجویان پزشکی شامل آزمایش روی بیماران حقیقی باشد و هر چه آزمایش بیشتر باشد - در سطح و زمان مناسب - آموزش بهتر خواهد بود. از فیزیولوژی تا پاتولوژی و جراحی آموزش شامل بیماران کارآموزی مناسب و واقعی را نشان می‌دهد. یادگیری بر پایه

منبع:
www.interniche.org

Help us fight the effects of cosmetic testing.

Send a text message to 43582 to donate
one euro to help animal testing victims.

SOCIETÀ
ITALIANA
PER IL BENESSERE
DEGLI ANIMALI

Cruelty-Free
Shopping

He's not
going to
a good
home...

He's going to a laboratory

**SHE NEEDS
HER FUR
MORE THAN YOU DO**

**THE HUMANE SOCIETY
OF THE UNITED STATES**

victime
de l'industrie cosmétique

